

Un Siddur en català dels conversos jueus (Segle XV)¹

JAUME RIERA I SANS

1. Prosseguim en aquestes pàgines la reproducció fotogràfica i la transcripció del Siddur en català de l'Acadèmia, iniciades al número precedent del Butlletí. La primera tanda comprenia el calendari de les festes (fol. 2-6), la taula general de rúbriques (fol. 6-10), les pregàries per entrar en casa d'oració (fol. 17-18), per abans de sortir el sol (fol. 19-25) i les pregàries del matí (fol. 25-85). Ara continuen les pregàries del matí pròpies de dilluns i dijous (fol. 86-89), les pregàries del vespre (fol. 89-93), les de la nit (fol. 93-99) i les pregàries pròpies del dissabte, a la nit en què comença, al matí, al vespre i a la nit (fol. 99-139).

Diluns e
Diluns

pregaríes de diluns
e dijous

Ell és piadors que perdona
el peccat / e multiplica en
amançar sa ira e no desperta
tota la sua furor. E. A.
no fenexques totes tes pie-
tats de mi. Ta bondat e ta
veritat sempre a mi guihen.
Salva a nós. A. N. D. / e
ajuste'ns escapant a nós
de les gents perq' lohem
el nom de la tua santetat
per beneyr ta laor. Si en
los peccats mires. A. quis
pora sostenir. En. T. A. és
la perdonança per que
sies temut. No segons

nostres peccats fes ab nos
ni segons nostres errors. Si
nostres peccats testifiquen
contra nos. A. fes p' honor
del teu nom. Remembra tes
pietats. A. e tes bondats
que de sempre són. Respon
A. en dia de angústia / em-
para. A. D. de Yaacou. A.
salva. R. respon a nós en
dia de nostra angústia. N.
pare. N. R. piada a nós
e respon a nós que no en
nos obres / fes ab nosaltres
misericòrdia per amor del
teu nom / e salva a nós.
A. N. D. des la veu de nos-
tres pregaríes. Remembra a
nos la promesa de nostres

LXXXVI

Pregaríes de diluns e dijous.¹

Ell és piadors, que perdona el peccat e multiplica en amançar sa ira, e no desperta tota la sua furor. Tu, Adonay, no fenexques totes tes pietats de mi, ta bondat e ta veritat sempre a mi guihen. Salva a nós, Adonay nostre Déu, e ajuste'ns escapant a nós de les gents, perquè lohem el Nom de la tua santetat per beneyr ta laor. Si en los peccats mires, Adonay, quis porà sostenir? En Tu, Adonay, és la perdonança, perquè sies temut. No segons // nostres peccats fes ab nós, ni segons nostres errors. Si nostres peccats testifiquen contra nós, Adonay fes per honor del teu Nom. Remembra tes pietats, Adonay, e tes bondats, que de sempre són. Respon, Adonay, en dia de angústia. Empara, Adonay, Déu de Yaacou. Adonay, salva. Rey respon a nós en dia de nostra angústia. Nostre Pare, nostre Rey, piada a nós e respon a nós, que no en nos obres. Fes ab nosaltres misericòrdia per amor del teu Nom, e salva a nós. Adonay, nostre Déu, ojes la veu de nostres pregaríes e remembra a nós la promesa de nostres

1. Al marge esquerre: Diluns e Dijous.

pares esaluen per amor del
 teu nom. A. N. D. que tra
 guist el teu poble Y. de
 terra de Egipte ab poder
 fort e faist a tu nom segons
 lo dia aquest. A. a. D.
 peccam maliciam segons
 totes tes justedats. Gira
 donchs ara la tua ira e
 la tua furor de Yerusala
 ym munt de ta santedad
 que ab nostres peccats e pec
 cats de nostres pares Yeru
 salaym e ton poble son
 per vergonya davant nostres
 propinques. Ara. A. des
 orano de ton seruent e ses
 pregaries e inllumina
 tes ffas en ton santuari

que es destruyt per honor
 tua. A. Inclina ta orella
 ojes. Obri tos huylls e
 mira nostra destrucció e
 la Ciutat que fonch a
 pellant ton nom en ella
 que no per nostres justedats
 nosaltres metem nostres
 pregaries davant tu / tan
 sols per les tuas pietats
 moltes. A. ojes. A. per
 dona exoex / ffe eno trichs
 per amor de D. A. D. per
 amor de ton nom que
 fonch apellat sobre ta
 Ciutat e sobre ton poble
 N. pare e pare de pietat
 nostre senyal per a bé

LXXXVII

pares, e salve'ns per amor del teu Nom, Adonay nostre Déu, que traguist
 el teu poble Ysrael de terra de Egipte ab poder fort, e faist a Tu Nom
 segons lo dia aquest. Adonay, a Tu peccam, maliciam segons totes tes
 justedats. Gira, donchs, ara la tua ira e la tua furor de Yerusalaym,
 munt de ta santedad, que ab nostres peccats e peccats de nostres pares
 Yerussalaym ¹ e ton poble són per vergonya davant nostres propinques.
 E ara, Adonay, ojes oració de ton seruent e ses pregàries, e inllumine ²
 tes ffas en ton santuari // que és destruyt. Per honor tua, Adonay,
 inclina ta orella e ojes. Obri tos huylls e mira nostra destrucció e la
 ciutat que fonch apellat ton Nom en ella. Que no per nostres justedats
 nosaltres metem nostres pregàries davant Tu. Tant sols per les tuas
 pietats moltes, Adonay, ojes, Adonay, perdona, exoex, ffe e no trichs
 per amor de Tu, Adonay Déu, per amor de ton Nom que fonch apellat
 sobre ta ciutat e sobre ton poble. Nostre Pare e Pare de pietat, mostre'ns
 senyal per a bé

1. Una mà correctora afegi una s i completà la y.
2. El copista intentà dissimular dues lletres que ja havia escrit al final del verb, per confusió de l'adjectiu que segueix amb un pronom enclitic.

e ajusta nre scampament de
 les quatre parts de la terra
 E conixeran totes les gents
 que Tu est Adonay nostre Pare e
 nosaltres ovelles de ton
 past. Tu nostre formador e
 obres de tes mans tots nosaltres.
 Nostre formador nostre Rey
 nostre redemptor perdona ara
 sobre ton poble e no dons ta
 heretat a vergonya per apotestar
 sobre nos les gents que diguen
 los pobles: Hon és ara vostre Déu?
 Conexem que peccam e no és qui
 estigua per nos sino ton Nom
 el gran el qual serà exalcat
 delliurant nostra

estretura E axí com apiada
 pare sobre sos fills / piada
 sobre nos e salve'ns; apiada
 sobre ton poble e sobre ta
 heretat perdona ara com
 grandeses de pietats E
 apiada en nos nostre Rey e
 respon e mira ara que en
 Tu és nostra speranza. Suplicam
 Rey piadors e misericordiós
 que recorts e mires a la promesa
 de tos elegits e devant Tu
 sia vist lo sacrifici del hu. E
 per amor de nostre pare Ysrael
 apiada no ns desampars nostre
 Pare ni ns leix nostre Rey
 ne ns oblits nostre formador

LXXXVIII

e ajusta nostre scampament de les quatre parts de la terra. E conixeran totes les gents que Tu est Adonay, nostre Pare, e nosaltres ovelles de ton past. Tu nostre formador, e obres de tes mans tots nosaltres. Nostre formador, nostre Rey, nostre redemptor, perdona ara, sobre ton poble, e no dons ta heretat a vergonya per apotestar sobre nós les gents, e que diguen los pobles: Hon és ara vostre Déu? Conexem que peccam, e no és qui estigua per nós sino ton Nom el gran, el qual serà exalcat delliurant nostra // estretura. E axí com apiada pare sobre sos fills, piada sobre nós e salve'ns; apiada sobre ton poble e sobre ta heretat. Perdona ara com grandeses de pietats, e apiada en nós, nostre Rey, e respon e mira ara, que en Tu és nostra speranza. Suplicam, Rey piadors e misericordiós, que recorts e mires a la promesa de tos elegits, e devant Tu sia vist lo sacrifici del hu. E per amor de nostre pare Ysrael apiada, no ns desampars, nostre Pare, ni ns leix, nostre Rey, ne ns oblits, nostre formador,

que poderos .R. emistruoz
dos est tu remembre/a
nos .A. N. D. nostre testi
mony en dir castun dia
ab honor e amor/ dos ve
guades Dies Yssrael/A.
N. D. .A. hu

78

fenexen les pregaries de
diluns e dijous de mati / e
ara gira a / Peadors / 78
e apres segons sa retgla
fins ala ffi de la oracio
cotidiana que es en / 85

85

Oros
des apres
migdja

Comença ora de dos a
pres migdia dels dies
cotidians

Al vencedor sobre violants
fills de Core Salm / O quant
son amats els teus tabernacles
A. Cevaod. Cobdicia e de
sig te la mia aia de les claus
tes de .A. / Mon cor e la
mia carn cantara al deu
viu. Els paxers troben
casa / e lo oroneta te niu
hon posa els seus polls
en les tues ares. A. Ce
vaod mo. R. emon. D.
Benaventurats son els
que abiten en ta casa en
ora loaran a tu per sempre
Benaventurat es el baro
que sa confiança te en tu

LXXXVIII°

que poderós Rey e misericordiós est Tu, e remembre a nós, Adonay nostre Déu, nostre testimoni en dir cascun dia ab honor e amor dos veguades: Ojes Yssrael,¹ Adonay nostre Déu, Adonay hu.

Fenexen les pregàries de diluns e dijous de mati. E ara gira a Peadors, [en] cartes 78, e après segons sa retgla fins a la ffi de la oració cotidiana que és en cartes 85.²

Comença oració de dos [ores] après migdia dels dies cotidians.³ // Vesperes cotidianes.

Al vencedor sobre viola.⁴ Als fills de Coré. Salm. O quant són amats els teus tabernacles, Adonay Cevaod. Cobdicia e desig té la mia ànima de les claustes de Adonay. Mon cor e la mia carn cantaran al Déu viu. Els paxers troben casa e lo oroneta té niu hon posa els seus polls, en les tues ares, Adonay Cevaod, mon Rey e mon Déu. Benaventurats són els que abiten en ta casa, encara loaran a Tu per sempre. Benaventurat és el baró que sa confiança té en Tu

1. Una mà correctora afegi una s.
2. Els números 78 i 85 repetits al marge esquerre.
3. Al marge esquerre, en sentit vertical: Oració de dos ores après migdia.
4. És el salm 84, segons el text masorètic.

e camins enpedrats te en
 lo seu cor Els que passen per
 lo vall fondo en font se posen
 Tant bé benediccions vist
 el doctor Van de ajust en
 ajust a presentarse se que ls
 vela. D. en Sion: A. ceia
 or ojes la mia orano Escol
 ta. D. de Jaacou sempre
 Nostre emparador vejes.
 A. e mira les fas del teu
 unctat / que millor es un
 sols dia en les tues claus
 tres que mil Elegi yo
 de estar al lindar del temple
 del meu D. més que abitar
 en tabernacles de malicia
 Que sol e escut es A. D.

gracia e gloria dona. A. E
 no fall be als que camin
 sens malicia. A. ceia od
 benaventurat es l'ome
 que en tu confia

ara tens de dir Epacha
 A. a Mosé dient mana
 que es en cap 29 fins per
 tots los pobles que es ad
 Capres dira benaventi
 rat en cap 46 Capres
 la oio de peg que es ad
 e fins / grandes de tes pie
 tats a azules 81 / e a
 pres diras lo següent

A. rit an sies prest ami
 solta la mia veu / conpon
 la mia oio en no cridar an

29
31
46
70
81

LXXXX°

e camins enpedrats té en lo seu cor. Els que passen per lo vall fondo en font se posen, tant bé benediccions vist¹ el doctor. Van de ajust en ajust a presentarse que ls veja Déu en Sion. Adonay Cevaot, ojes la mia oració; escolta, Déu de Jaacou, sempre. Nostre emparador vejes, Adonay, e mira les fas del teu unctat. Que millor és un sols dia en les tues claustreres que mil. Elegí yo de estar al lindar del temple del meu Déu més que abitar en tabernacles de malícia. Que sol e escut és Adonay Déu. // Gràcia e glòria dóna Adonay, e no fall bé als que caminen sens malícia. Adonay Cevaod, benaventurat és l'ome que en Tu confia.

Ara tens de dir E parlà Adonay a Mosé dient: Mana, que és en cartes 29, fins per tots los pobles, que és [en] cartes 31. E après dirà[s] Benaventurat, en cartes 46, fins ^{*2}, e après la oració de peus que és [en] cartes 70, e fins grande[e]s de tes pietats, a cartes 81.³ E après diràs lo següent.

Adonay, crit a Tu,⁴ sies prest a mi, escolta la mia veu, conpon la mia oració en mon cridar a Tu.

1. Entegueu vesteix.
2. L'incís fins * es troba al marge esquerre sense indicació d'on cal intercalar-lo. Calia completar-lo amb «que és en cartes 49».
3. Els números 29, 46 i 81 son repetits al marge dret.
4. És el salm 141 del text masorètic.

com sa fumeri dauar tu
 en l'alçament de mes mans
 en lo present de la vesprada
 A. e guarda la mia bocha
 e guarda-la sobre el tanca-
 ment de mos labis No
 consentes girar mon cor
 en cosa mala per a obrar
 obres en malicia ab ba-
 rons obrant falcia per
 que no menje de lurs
 menjars Ffira a mi just
 guardo Castiga'm oli
 en mo cap no trenca
 el meu cap / Car la mia
 oracio fins en sos mals
 slenegua En loch de
 muntanya els seus juys

e hoyran les mies dites
 son gentils Com nosstar
 e afonzar En la terra son
 espargits nostres ossos fins
 ala boca de la fossa que e.
 A. no. D. mos huylls
 en tu he fiat no treques
 la mia anima guarda
 la del loch de laç e de
 entrepeçament guarda
 a mi E de entrepeçament
 els que obren falcies
 cauran en lurs filats
 mals / prest e ayna
 fins que yo pas
 Entenent a David en

LXXXVI°

Com sa fumeri davant Tu en l'alçament ¹ de mes mans en lo present de la vesprada, Adonay, e guarda la mia bocha, e guarda-la sobre el tanca-ment de mos labis. No consentes girar mon cor en cosa mala, per a obrar obres en malicia ab barons obrant falcia, perquè no menje de lurs menjars. Ffira a mi just guardó, castiga'm oli en mon cap, no trenca el meu cap, car la mia oració fins en sos mals. Slenegua en loch de muntanya els seus juys, // e hoyran les mies dites són gentils.² Com trosejat e afonzat en la terra són espargits nostres ossos fins a la boca de la fossa. Que Tu, Adonay mon Déu, mos huylls en Tu he fiat, no trenques la mia ànima. Guarda-la del loch de laç e de entrepeçament. Guarda a mi e de entrepeçament. Els que obren falcies cauran en lurs filats mals, prest e ayna, fins que yo pas.

Entenent ³ a David en

1. Una mà correctora afegí el diacrític de la c.
2. La versió irreflexiva i mecànica, mot a mot, del text hebreu, i sovint equivocada, no fa sentit ni es pot puntuar.
3. El copista corregí el seu propi escrit però oblidà ratllar un signe d'abreviatura sobrer. És el primer verset del salm 142 (com si volgués continuar l'anterior), seguit de tot el salm 116, segons el text masorètic.

son ésser en la cova. Desi
ge que hoye. A. la veu de
mes oracions. E que hirtin
son hoyz any. En mos dies
rudare Rodejeren me dolers
de mort. En angústies del hi
fern me trobaren. Angústia
e canna / trobe. En nom de
A. rit. A. delliura ma
ànima. Graciós es. A. e
just / e nre. O. es misericordiós
Dios / guarda els torbats. A.
quant yo estava pobre me
salva. Torna ma ànima en ta
folgança. A. mira sobre mi
que delliurist ma ànima de
mort e el meu huyl de

làgrima e el meu peu de
defallir. Hiré davant. A. en
terra dels viuentz. Crech
lo que solia parlar quant
yo era molt pobre. Yo di
guí quant fugia que tots
los hòmens menten. Que
paguaré a A. que tots sos
béns a mi avançats / Sobri
mi resten en deute. Vaxell
de salvacions alçaré
en nom de. A. ridare.
mos vots. a. A. compliré
en presència de tot son
poble. Cara es en presen
cia de. A. la mort dels
seus sanctz. Suplich te

LXXXII°

son ésser en la cova. Desige que hoye Adonay la veu de mes oracions e que inclin son hoyr a mi, e en mos dies cridaré. Rodejeren-me dolers de mort, e angústies del infern me trobaren,¹ angústia e ància trobe e en Nom de Adonay crit. Adonay, delliura ma ànima. Graciós és Adonay e just, e nostre Déu és misericordiós, guarda els torbats Adonay. Quant yo estava pobre me salvà. Torna ma ànima en ta folgança. Adonay mira² sobre mi, que delliurist ma ànima de mort e el meu huyl de // làgrima e el meu peu de defallir. Hiré davant Adonay en terra dels vivents. Crech lo que solia parlar quant yo era molt pobre. Yo diguí quant fugia que tots los hòmens menten. Què paguaré a Adonay que tots sos béns a mi avançats sobre mi resten en deute? Vaxell de salvacions alçaré, en Nom de Adonay cridaré. Mos vots a Adonay compliré en presència de tot son poble. Cara és en presència de Adonay la mort dels seus sanctz. Suplich-te,

1. Llegiu torbaren.

2. Llegiu misericòrdia, com si faltés el signe d'abreviatura.

A. que yo so ton seruent
 fiyll de ta ancilla Soltist
 los meç ligams. An pa
 ri. Aare sacrificis de conse
 no. En nom de A. ridre
 Mos vots a. A. rompire
 en presensa de tot son
 poble. En les corts del
 temple de A. En mig
 de tu Yerussalaym. haleluya

Cant dels graons a.
 Tre els meus huyls als
 munts mirant d'o vendra
 la mia ajuda. Enop que
 la mia ajuda es de A. fa
 edor dels cels e terra. No

dexa de fallir mo peu. Eno
 fador mira ton guardador.
 Que no dorm, no somia el
 guardador de Y. A. es ton
 guardador. A. es ta ombra
 a la tua ma dreta. Per
 que el sol de dia no t'fira
 ni la luna en la nit. A.
 guardara. an de tot mal.
 guardara la tua anima.
 El Sr guardara ta exi
 da e ta entrada des de ara
 e fins a sempre

Ednas som obliguats
 que es en cart 86, e es
 acabada la oró de dos
 ores apres migdia dels
 ordians dies

85

LXXXIII

Adonay, que yo so ton servent, fiyll de ta ancilla. Soltist los meus ligams. A Tu sacrificaré sacrificis de confeció e en Nom de Adonay cridaré. Mos vots a Adonay compliré en presència de tot son poble, en les corts del temple de Adonay e enmig de tu, Yerussalaym.¹ Haleluya.

Cant dels graons.² Alce³ els meus huyls als munts mirant d'on vendrà la mia ajuda, e trop que la mia ajuda és de Adonay, faedor dels cels e terra. No // dexa defallir mon peu e no s'adormirà ton guardador, que no dorm, no somia el guardador de Ysrael. Adonay és ton guardador, Adonay és ta ombra a la tua mà dreta, perquè el sol de dia no t'fira ni la luna en la nit. Adonay guardará a tu de tot mal, guardará la tua ànima, e el Senyor guardará ta exida e ta entrada des de ara e fins a sempre.

E diràs Som obliguats, que és en cartes 85,⁴ e és acabada la oració de dos ores apres migdia dels cotidians dies.

1. Una mà correctora afegi la primera s.
2. És el salm 121 del text masorètic.
3. Entre les dues primeres lletres n'hi havia tres o quatre més que foren esborrades del tot.
4. El número 85 és repetit al marge dret, sense requadre.

Oratio de la nit cotidiana

Cant dels graons Veniu
 beneyu a. A. joid los ser
 uents de. A. Els estoms en
 lo temple de. A. Ei les
 nits abra ures mans
 ala santedat E benchiu
 a. A. Beneexquet A. de
 Sion faent cels e terra
 Ell es piadors e perdona
 el peccat e no destroex e
 multiplica en girar sa
 yra e no encen tota la sua
 furor
 D. T. A. per que en ra
 paraula enfosqui la nit
 e obres les portes de la

lumi ab intelligencia can
 biant les ores e mudant
 los temps Retglador est
 de les esteles en ses guar
 dies faent en lo cel se
 gons la tua volentat
 Creador del dia e de la
 nit Et trametent lum
 davant la tnebra e la
 tnebra davant la lum
 Qui passes la nit e
 aportes el dia, departint
 entre el dia e la nit. B.
 T. A. enfosquent les
 nits
 En amor de sempre la
 casa de. Y. amist, ffurs
 e juys a nosaltres
 avehist

LXXXIII°

Oració de la nit cotidiana.

Cant dels graons.¹ Veniu, beneyu a Adonay tots los servents de Adonay, els estants en lo temple de Adonay en les nits. Alçau vostres mans a la santedat e benehiu a Adonay. Beneexque't Adonay de Sion, faent cels e terra.

Ell és piadors e perdona el peccat e no destroex, e multiplica en girar sa yra e no encén tota la sua furor.²

Beneyt Tu, Adonay, perquè en ta paraula enfosquí la nit e obres les portes de la // lum ab intelligència, canviant les ores e mudant los temps. Retglador est de les esteles en ses guàrdies, faent en lo cel segons la tua volentat. Creador del dia e de la nit, e trametent lum davant la tnebra e la tnebra davant la lum. Qui passes la nit e aportes el dia, departint entre el dia e la nit. Beneyt Tu, Adonay, enfosquent les nits.

En amor de sempre la casa de Ysrael amist, ffurs e juys a nosaltres avehist.

1. És el breu salm 134 del text masorètic.
2. És el verset 38 del salm 78.

e per ço .A. N. D. en nostre
 amor e en nostre lleuor por
 lazar en nos Anz Ealegar
 nos hem ab les paraules
 de ta Ley e ab tos manaments
 e en tos ffurs per sempre
 jamés Que ell s'ón més
 vides e alonguament de
 nostres dies En ell por
 lazar de dia e de nit Ta
 pietat e ta amor jamés
 se lleue de nosaltres per
 sempre .B. G. A. amant
 ton poble .D. ab amor

ara tens de dir Ojes .p.
 que es en la 65 e fins
 a la 67 a bon es tal
 e apres lo seguent

65
 67

067

Veritat e feultat tot açò
 ferm sobre nos que tu est
 A. N. D. e no ma altre E
 nos .p. ton poble Quens
 delliuist de mans de Reys
 ens rehemist de mans de
 tots los forçants .T. est
 .N. R. poderós que es ven
 gist de nres angustadors
 donant retribuició a tot
 los enemichs de nostres
 animes Tu metent nres
 animes en les vides En o
 dones entropeç a nres peus
 Tu ns guihist contra voler
 de nres enemichs e exal
 list nostra honor sobre nres
 enemichs Tu ns vengist

LXXXXV

E per ço,¹ Adonay nostre Déu, en nostre gitar e en nostre llevar parlarem en tos furs, e alegrar nos hem ab les paraules de ta Ley e ab tos manaments e en tos ffurs per sempre jamés. Que ells són nostres vides e alonguament de nostres dies, e en ells parlarem de dia e de nit. E ta pietat e ta amor jamés se lleue de nosaltres per sempre. Beneyt Tu, Adonay, amant ton poble Ysrael ab amor.

Ara tens de dir Ojes Ysrael, que és en cartes 65, e fins a cartes 67, ahon és tal ², e après lo seguent. //

Veritat e feultat, tot açò ferm sobre nós, que Tu est Adonay nostre Déu e no n'i à altre, e nós Ysrael ton poble que ns delliuist de mans de reys e ns rehemist de mans de tots los forçants. Tu est nostre Rey poderós que ns vengist de nostres angustadors, donant retribuició a tots los enemichs de nostres ànimes. Tu metent nostres ànimes en les vides, e no dones entropeç a nostres peus. Tu ns guihist contra voler de nostres enemichs, e exalcist nostra honor sobre nostres enemichs. Tu ns vengist

1. La mà correctora posà el diacrític a la c.
2. Els números 65 i 67, i el signe, repetits al marge esquerre, i el número 67 també al marge dret.

de farao ab senyals e ma
 zanelles en la terra dels
 fiylls de Cam. Emanst
 ab la tua furor a tots los
 primogènits de Egipte
 e p^{er} trasquist a ton pob
 ble. ¹ De entre ells a
 soltura per sempre. Tu
 pasist sos fills ab de
 partiment sobre la mar
 roja e a lurs perseguints
 en la mar nequist. Ve
 eren tos fiylls ta barru
 gania e loaren a ton
 nom e ton Regne ab
 voluntat reeberen sobre
 si. Mosé e els fiylls de

Qui responguere a b
 tant calogria gran e
 digueren. Qui es tal
 qui es tal com tu fort
 de sanctedat hoydor de
 oracions e obrant mara
 velles. Ton poder. A.
 veeren tos fills sobre
 la mar. E tots ensemps
 loaren e digueren. A.
 enregnarà per sempre
 jamás. Com es dit que
 escapa. A. a yaacou e
 rehemel de ma de pus
 fort que ell. ³ B. T. A.
 reemedor de p.

LXXXVI

de Faraó ab senyals e maravelles en la terra dels fiylls de Cam, e matist ab la tua furor a tots los primogènits de Egipte, e trasquist¹ a ton poble² Ysrael de entre ells a soltura per sempre. Tu pasist sos fills ab departiment sobre la mar Roja, e a lurs perseguints en la mar nequist. Veeren tos fiylls ta barragania e loaren a ton Nom, e ton regne ab voluntat reeberen sobre si. Mosé e els fiylls de // Ysrael a Tu respongueren ab cant e alegria gran, e digueren: Qui és tal com Tu en los poderosos, Adonay, qui és tal com Tu, fort de sanctedat, hoydor de oracions e obrant maravelles? Ton poder, Adonay, veeren tos fills sobre la mar, e tots ensemps loaren e digueren: Adonay enregnarà per sempre jamás. Com és dit que escapà Adonay a Yaacou e rehemél de mà de pus fort que ell.³ Beneyt Tu, Adonay, reemedor de Ysrael.

1. Abans de trasquist hi ha tres lletres ratllades.
2. Escrit pob-ble en un canvi de línia.
3. Jeremies 31, 11.

Hacosta anos nre pare
 en pau. Elleua anos. N.
 R. per auides e per apau.
 Esten sobre nos cabanya
 de ta pau / e adrega anos
 en consell bo dañant tu.
 E saluens ayna per
 amor del teu nom. En
 para per nos. E gita
 de nos enemich mortal
 dat, espassa, angustia,
 cativeri, maldat, fam,
 enugs. E trenca l'enemich
 devant nos e detras nos.
 E ab ombra
 de les tues ales en cobre
 anos. E guarda nostra

entrada enra exida des de
 ara e fins a sempre. Que
 nostra guardia e nostre
 escapament est tu. En
 tota cosa mala e en po
 der de nit. B. E. A.
 guardia de ton poble
 D. per sempre

B. A. per sempre amén
 veamen. B. A. de Sion
 poblador de Yerusalaym.
 Haleluya. B. A. N. D.
 deu de D. obrador de ma
 ravelles ell sol. E. B. el
 nom de la sua honor per
 sempre. E omplira la
 sua honor a tota la terra

LXXXVII

Hacosta a nós, nostre Pare, en pau, e lleva a nós, nostre Rey, per
 a vides¹ e per a pau, e estén sobre nós cabanya de ta pau, e adrega² a
 nós en consell bo davant Tu, e salve'ns ayna per amor del teu Nom,
 e enpara per nós, e gita de nós enemich, mortaldat, espassa, angústia,
 cativeri, maldat, fam, enugs, e trenca l'enemich devant nós e detras nós,
 e ab ombra de les tues ales encobre a nós, e guarda nostra // entrada e
 nostra exida des de ara e fins a sempre, que nostra guàrdia e nostre
 escapament est Tu en tota cosa mala e en poder de nit. Beneyt Tu, Ado-
 nay, guàrdia de ton poble Ysrael per sempre.

Beneyt Adonay per sempre *amén veamén*.³ Beneyt Adonay de Sion,
 poblador de Yerusalaym. Haleluya. Beneyt Adonay nostre Déu, Déu de
 Ysrael, obrador de maravelles Ell sol, e beneyt el Nom de la sua honor
 per sempre. E omplirà la sua honor a tota la terra

1. El corrector reforçà la lectura de la u i posà la ratlla sobre la i.
2. El diacritic de la c fou posat pel corrector.
3. El manteniment de la conjunció hebrea en aquesta aclamació ja compa-
reixia al foli 54 i el trobarem novament tot seguit.

amen veamen / Sia la ho
 nor de .A. per sempre a le
 gies .A. ab les sius obres
 Sia el nom de .A. B. des
 ara e fins a sempre Que
 no jaquirà .A. a son poble
 e sa heretat no desempara
 ra / per amor del seu nom
 el gran que Elegí .A.
 a nosaltres a ell per poble
 E llenaren-se sobre lurs
 ffas e digueren .A. es
 deu .A. es es / Es .A. A.
 per .R. sobre tota la terra
 En aquell dia sera .A.
 Tu e el seu nom hu / Sia
 ta misericordia .A. sobre
 nos aynm e speram a tu

Salva nos deu de ma salva
 no / e a sustens e estapens
 de les gentes per a loar el
 nom de la tua santedat
 per a loar ab ta laor / To
 tes les gentes que faist
 vendran e adoraran da
 vant .T. A. e honoraran
 ton nom En osaltres ton
 poble e ovelles de to past
 denunciarem ta pastura
 denunciarem ta laor / B.
 A. de dia B. A. de nit B.
 A. en gitar B. A. en llevar
 que en la sua ma es aia
 de tot viu / e esperit de tota
 carn de baró En la tua
 ma acompanyarà ma aia

LXXXVIII

amén veamén. Sia la honor de Adonay per sempre, alegre's Adonay ab les seues obres.¹ Sia el Nom de Adonay beneyt, des d'ara e fins a sempre.² Que no jaquirà Adonay a son poble, e sa heretat no desemparrà per amor del seu Nom el gran, que elegí Adonay a nosaltres a Ell per poble. E llevaren-se sobre lurs ffas e digueren: Adonay és Déu, Adonay és Senyor.³ E serà Adonay per Rey sobre tota la terra; en aquell dia serà Adonay hu e el seu Nom hu.⁴ Sia ta misericòrdia Adonay sobre nós axí com esperam a Tu.⁵ // Salva a nós, Déu de nostra salvació, e ajusta'ns e escape'ns de les gents per a loar el Nom de la tua santedat, per a loar ab ta laor. Totes les gents que faist vendran e adoraran davant Tu, Adonay, e honoraran ton Nom, e nosaltres ton poble e ovelles de ton past denunciarem ta pastura, denunciarem ta laor. Beneyt Adonay de dia; beneyt Adonay de nit; beneyt Adonay en gitar; beneyt Adonay en llevar, que en la sua mà és ànima de tot viu e esperit de tota carn de baró. En la tua mà acompanyarà ma ànima

1. *Salm 104, 31.*

2. *Salm 113, 3.*

3. *I Reis 18, 39.*

4. *Zacaries 14, 9.*

5. *Salm 33, 22.*

que reemist a mi. A. D. de
 veritat. A. hu ferm qui
 estas en los cels ferm e
 temeros es ton nom. E
 ton Regne sempre reg
 nara sobre nos p sempre
 Jamés. Evcuran més
 huylls e alegaran més
 cors e gojaran més aires
 ab ta salvacio ab veritat
 en dir a Sion en regne
 A. // A. es. R. // A. en reg
 na. // A. en regnara per
 sempre Jamés / que el
 regnar de tu es / per a
 sempre en regnars ab
 honor sobre nos / en nos

anosaltes. R. Bno tu. B.
 E. A. R. de honor viii / e
 ferm / per a sempre en reg
 nara sobre nos e sobre to
 tes les tues obres

ara tens de dir la oio
 de peg ara 70 e fins a
 amen en 78 E apres
 cant dels graus en 93
 E apres Som obligats
 que es en 85 e es
 acabada la oio de les
 nits cotidianes

70
78
93
85

Divendres
en la nit

Començ es del divendres
 des amit que es co
 menç del disapte

LXXXVIII°

que reemist a mi, Adonay Déu de veritat. Adonay hu, ferm, qui estás en los cels ferm, e temerós és ton Nom e ton regne sempre regnarà sobre nós per sempre jamés. E veuran nostres huylls, e alegrar s'an nostres cors, e gojar s'an nostres ànimes ab ta salvació ab veritat en dir a Sion: Enregne Adonay, Adonay és Rey, Adonay enregna, Adonay enregnarà per sempre jamés. Que el regnat de Tu és, per a sempre enregnaràs ab honor sobre nós, e no és // a nosaltres Rey sinó Tu. Beneyt Tu, Adonay Rey de honor, viu e ferm, per a sempre enregnaràs sobre nós e sobre totes les tues obres.

Ara tens de dir la oració de peus, a cartes 70, e fins a amén, en cartes 78. E après Cant dels graus,¹ en cartes 93, e après Som obligats,² que és en cartes 85,³ e és acabada la oració⁴ de les nits cotidianes.

Començ es del divendres a nit que es començ del disapte.⁵

1. Al foli 93 diu Cant dels graons.
2. Sobra un signe d'abreviatura.
3. Els números 70, 78 i 85 són repetits al marge dret.
4. Falta el signe d'abreviatura.
5. Al marge esquerre, en sentit vertical: Divendres en la nit.

Disapre en
hant

79
45

94
95

65
67

97
96

E la sia 2c hys la es que
dizas primer Salme del
dia. ste avaras 29
ab loz de que ce paxinat
en lo dir salm fin a
de repos de sempre qd
capre. b. d. A que
ce en qd 9 q/c fin a
amiat ton poble. p. qd 95
capre. d. d. p. qd 65
c fin a d. d. d. d. d. d. d.
an qd 67 ab tal. Oc a
prece vzinat c. f. e. h. p. r.
que ce en qd 67 c fin a
recomeder de. p. qd 96
capre d. d. d. lo seguit

El rosta a nos hinc nre pare
en pan/ella a nos. M. R.

per abides e per apan e este
sobre nos rabanga de ta pan
e cideca amos en consilio bo
dauant. E. E. d. l. i. y. amos
ajna. per amor del teu nom
e compara. per nos. E. c. f.
ten sobre nos rubeza de
pan. P. T. A. Este nre al
berm de pan sobre nos e
sobre ton poble. P. e. Te
i. f. l. a. m.

E. g. i. o. d. o. r. a. m. i. e. l. d. s. y. l. l. o. d. e
p. Lo disapre per qd a d. a. z
los disapre d. i. u. z. e. n. c. i. a.
nos per se yals per a l. e. p.
enre m. e. l. d. s. y. l. l. o. d. e. p.
q. i. e. e. n. i. d. i. c. e. f. e. i. t. A. e. l. d.
res e la r. z. a. e. i. n. c. i. o. e. l. i. n. g.
oss e en lo dia. rete res a

.c.

⊖

⊖

⊖

⊖
⊖
⊖

*E la sua retgla¹ és que diràs primer Salm del dia setè, a cartes 39, ab l'orde que és ordenat en lo dit salm, fins a de repòs de sempre, [en] cartes 45, [a] tal *;² e après Beneyt Tu Adonay, que és en cartes 94, e fins amant ton poble Ysrael, [en] cartes 95;³ e après Ojes Ysrael, [en] cartes 65, a fina a Déu de veritat, a cartes 67, ab tal *; e après Veritat e feeltat, que és en cartes 95,⁴ e fina reemedor de Ysrael, [e] cartes 96,⁵ e après diràs lo següent.*

Acosta a nosaltres, nostre Pare, en pau, e lleva a nós, nostre Rey, // per a vides e per a pau, e estén sobre nós cabanya de ta pau, e endreça a nós en consell bo davant Tu, e salva a nós ayna per amor del teu Nom, e empara per nós *⁶ e estén sobre nós cuberta de pau. Beneyt Tu, Adonay, estenent cuberta de pau sobre nós e sobre ton poble Ysrael e Yerussalaym.⁷

E guardaran els fiylls de Ysrael lo disapte per guardar los disaptes (e caps de mesos) (e caps de anys)⁸ a lurs generacions per senyals per a senpre entre mi e els fiylls de Ysrael, que en VI dies féu Adonay els cels e la terra e totes lurs osts, e en lo dia cetè cessà

1. *Al marge esquerre: Disapte entrant.*
2. *tal afegit al marge.*
3. *L'oració no acaba amb el nom Ysrael sinó que continua ab amor.*
4. *95 corregit sobre 65.*
5. *Els números 39, 45, 94, 95, 65, 67, 95 i 96 repetits al marge esquerre, amb requadres que els aparellen.*
6. *El senyal, repetit al marge, servirà per a rúbriques posteriors de dies de festa quan cauen en dissabte.*
7. *La mà correctora afegí una s.*
8. *Les dues intercalacions ocasionals són escrites al marge dret, en sentit vertical.*

reposa 0

70
72

ara tens de dir de la
ora de peus que es en
70 fins a tal X que
es 72 capes lo
següent

Tu santificast lo dia del
disapte a honor de ton nom
acabament de la obra dels
cels e de la terra. Beneyst
a ell de tots los dies e san
tificast ell de tots los
temps car es escrit en
la tua Ley

E acabaren se els cels e la
terra e totes lurs hosts e
acabà Adonay A. en lo dia setè sa

obra que feu E beney A.
el dia setè e santificà ell
que en ell reposà A. de to
ta sa obra que creà A. per
ffer

Halegrar s'an ab ton reg
nat els guardadors del Di
sapte Exclamadors de la
folgança poble santifica
dor del setè. Tots ells
se fartaran e s'avisaran de
ton bé que en lo dia setè
avoluntist e santificast
lo cobdina dels dies a ell
apellist

N. D. e D. de nostres pares
e volunta en nostres fol
gances e santificà a nos

C1

temps del mesos

□

e reposà *1

Ara tens de dir de la Oració de peus, que és en cartes 70, fins a tal *, que [és] e[n] cartes 72,2 e après lo següent.

Tu santificast lo dia del disapte a honor de ton Nom, acabament de la obra dels cels e de la terra, e beneyst a ell de tots los dies e santificast ell de tots los temps, e axí és escrit en la tua Ley:

E acabaren-se els cels e la terra e totes lurs hosts, e acabà Adonay en lo dia setè sa // obra que féu, e beney Adonay el 3 dia setè e santificà ell, que en ell reposà Adonay de tota sa obra que creà Adonay per ffer.4

Halegrar s'an ab ton regnat els guardadors del disapte, exclamadors de la folgança, poble santificador del setè (e de caps del[s] mesos).5 Tots ells se fartaran e s'avisaran de ton bé, que en lo dia setè avoluntist e santificast-lo, cobdícia dels dies a ell apellist.

Nostre Déu e Déu de nostres pares, envolunta en nostres folgances e santificà a nós

1. Exode 31, 16-17.
2. Els números 70 i 72, repetits al marge esquerre, i el senyal també, aquest retallat pel relligador.
3. Una segona l fou esborrada.
4. Gènesi 2, 1-3.
5. La intercalació ocasional és escrita al marge dret, en sentit vertical.

en tos manaments e donanra
 part en ta Ley e farta anos
 de tos bens. Calgaie nostres
 coratges ab ta salvacio e
 deneja nostres coratges per
 a tu a servir ab veritat e
 hereta a nos. A. me deu
 disapte ab amor e voluntat
 disapte de ta santedat e
 folguarem en ell tot .y.
 santificador de ton nom
 B. T. A. santificador de
 ton nom. B. T. A. san
 tificador del disapte

75
78

ara tens de dir en volun
 ta ab tal s. en cart 75
 e fins a Same ame
 en cart 78 Capre e

arabaren se los reles
 el a terra en cart 101 e
 apres som obligats
 a cart 85 e acaba la
 orio del disapte en cart
 la sua nit

101

85

Disapte mati

Regla de la orio del
 disapte de mati. En
 dnab lo principi de
 la orio quotidiana en
 25 e fins hon diu
 per tots los pobles en
 31 Capre e lo següent

25
31

Confessau vos a A. cri
 dau en son nom feu a saber
 en los pobles ses obres can
 tau a ell e salms li dihits

en tos manaments e dona nostra part en ta Ley, e farta a nós de tos béns, e alegre nostres coratges ab ta salvació, e deneja nostres coratges per a Tu a servir ab veritat, e hereta a nós, Adonay nostre Déu, disapte ab amor e voluntat, disapte de ta santedat, e folguarem en ell tot Ysrael, santificador de ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, santificador de ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, santificador del disapte.

*Ara tens de dir Envolunta, ab tal *, en cartes 75, e fins a* amén amén, en cartes 78,¹ e après E // acabaren-se los cels e la terra, en cartes 101, e après Som obligats, a cartes 85,² e acaba la oració del disapte entrant la sua nit.*

Regla de la oració del disapte de mati.³ E primer diràs lo principi de la oració cotidiana, [en] cartes 25, e fins hon diu per tots los pobles, [en] cartes 31,⁴ e après lo següent.

Confessau-vos a Adonay,⁵ cridau en son Nom, feu a saber en los pobles ses obres. Cantau a Ell e salms li dihits,

1. Els números 75 i 78 repetits al marge esquerre.
2. Els números 101 i 85 repetits al marge dret.
3. Al marge esquerre, en sentit vertical descendent: Disapte mati.
4. Els números 25 i 31 repetits al marge dret.
5. És el salm 105 segons el text masorètic.

parlan en tote los seus mi
 racles Loats vos en lo noni
 de la sua santedat Alegrar
 sa el cor dels que serquen
 a A. Requieriu a A. e la
 sua fortaleza seran semp
 res ffas recordau los seus
 miracles que fféu el iuy
 de la sua bocha La ce
 ment de Abraham son
 seruent els fills de Ya
 cou sos elegits ell es A.
 n. D. En tota la terra
 son sos juhís Recorda
 per sempre el seu pacte
 la paraula que acomanà
 a mil generacions
 la qual pactà ab Abraham

Es son jurament ab Issach
 e refermà a Yaacou
 per ffur E a. P. en pacte
 eternal Dient a tu da
 re la terra de Canaan
 sort de vostra possessio
 Essent barons de nombre
 breu poch e pelegams
 en ella E anaren de gent
 en gent E a hui regne
 a altre poble No dexa
 a home que ls forçàs E
 reprenquè per ells reys
 No toqueu en los meus
 hunctats Els meus pro
 fetes no toqueu en mal
 E adux fam sobre la terra
 tot sosteniment trencà

CIII

parlan en tots los seus miracles. Loats-vos en lo Nom de la sua santedat. Alegrar s'à el cor dels que serquen a Adonay. Requieriu a Adonay e la sua fortaleza, sercau sempre ses ffas, recordau lo[s] seus miracles que fféu e juys de la sua bocha. La cement de Abraham son servent, els fills de Yaacou sos elegits. Ell és Adonay, nostre Déu; en tota la terra són sos juhís. Recorda per sempre el seu pacte, la paraula que acomanà a mil generacions, la qual pactà ab Abraham // e son jurament ab Issach,¹ e refermà a Yaacou per ffur e a Ysrael en pacte eternal dient: A tu daré la terra de Canaan, sort de vostra possessió. Essent barons de nombre breu poch e pelegrins en ella, e anaren de gent en gent e de hun regne a altre poble. No dexà a home que ls forçàs e reprenquè per ells reys: No toqueu en los meus hunctats, e els meus profetes no toqueu en mal. E adux fam sobre la terra, tot sosteniment trencà.

1. La mà correctora afegí una s.

en via dauant ells baró
 per seruent fonch venut
 Joseff Aflegiren ab
 cadena el seu peu a ferro
 vingué la sua àia ffins
 la ora que vench la
 sua paraula. El dit
 de deu lo examina. En
 via. R. quel soltà se
 yorejador en pobles quel
 soltà. Posà'l. Señor de
 sa casa e que manàs
 en tot lo que tenia. E
 que apresonàs els seŷ
 prínceps per sa voluntat.
 E que ensenyàs en sci
 ència els seŷ vells. E
 vench. Y. a Egipte

e Yaacou abità en terra
 de Cam. Moltiplichà
 molt el seu poble e en
 fortíls més que lurs an
 gustiadors. Giràls el
 lur cor per a que mal
 volguessen a son poble
 e que argumentassen
 contra els seŷ seruent
 s. En via Mosé son ser
 uent e Aharon en lo
 qual elegí. Posà en
 ells les rahons dels seŷ
 miracles. E les mara
 velles de terra de Cam.
 En via tenebra e escurí
 e no rebellaren la sua
 paraula. Tornà lurs

CIIII^o

Envià davant ells baró, per seruent fonch venut Joseff. Aflegiren ab
 cadena el seu peu, a ferro vingué la sua ànima ffins la ora que vench
 la sua paraula; el dit de Déu lo examinà. Envià rey que'l soltà, seyre-
 jador en pobles que'l soltà. Posà'l senyor de sa casa e que manàs¹ en
 tot lo que tenia, e que apresonàs els seus prínceps per sa voluntat, e
 que ensenyàs en sciència els seus vells. E vench Ysrael a Egipte, //
 e Yaacou abità en terra de Cam. Moltiplichà molt el seu poble e enfortíls
 més que lurs angustiadors. Girà'ls el lur cor per a què mal volguessen
 a son poble e que argumentassen contra els seus servents. Envià Mosé
 son seruent, e Aharon en lo qual elegí. Posà en ells les rahons dels seus
 miracles e les maravelles de terra de Cam. Envià tenebra e escurí, e no
 rebellaren la sua paraula. Tornà lurs

1. Escrit masnas, amb la primera s ratllada.

aygues en sanch/ema
 rals los lurs peys mil
 nplia luz terra. De
 granotes que enhaia
 en las cambres de lurs
 Reys. Dona les lurs
 pluies en pedruscha
 foch e flama en les
 lurs terres. Fferí lurs
 vinyes e lurs figueres
 e trenchà lurs arbres
 faents fruyt. Manà
 que vengués lagosta
 calhas spècies de la
 gosta Innumerable
 e menjà tota la erba de
 lurs terres. E menjà tot
 lo fruyt de lurs terres

E mata tots los primoge
 nits de lurs terres que
 son principi de les lurs
 forces. En aquels ab or
 genit e hor/eno aigue
 en ells negun pobre. A
 Legas Egipte quant
 hixquieren que caech
 la sua paor sobre ells
 Estengué nuu per cor
 tina. E colona de foch
 per inluminar de nit.
 Demanaren e fféu
 venir quatllas. E de
 pa dels cels los fartà.
 Obrí la rocha e destit
 laren aygues/ e ana
 ren per lo sech com

CV

aygues en sanch, e matà'ls los lurs peixs. Multiplicà lur terra de granotes que entravan en las¹ cambres de lurs reys.² Donà les lurs pluies en pedruscha, foch e flama en les lurs terres. Fferí lurs vinyes e lurs figueres, e trenchà lurs arbres faents fruyt. Manà que vengués lagosta e altres spècies de lagosta innumerables, e menjà tota la erba de lurs terres, e menjà tot lo fruyt de lurs terres.³ // E matà tots los primogènits de lurs terres que són principi de les lurs forces. E tragué'ls ab argent e hor, e no agué en ells negun pobre. Alegrà's Egipte quant hixqueren, que caech la sua paor sobre ells. Estengué nuu per cortina, e colona de foch per inluminar de nit. Demanaren e fféu venir quatllas, e de pa dels cels los fartà. Obrí la rocha e destitlaren aygues, e anaren per lo sech com

1. La s fou afegida pel corrector.

2. Falta el verset 31, que parla dels tàvecs i mosquits.

3. Al marge inferior: e matà, reclam per al relligador.

va riu per que recorda
 la paraula de la santedat
 que dix a son seruet a
 abraham Enague el seu
 poble ab goig e ab can-
 tar los seus elets E do-
 na ls terres de gentes
 E el que afanyaren les
 nascions que u heretassen
 per que guarden les
 seues sirimònies e ses
 leys conservassen ha
 leluya

Cantau a. A. cant nou
 cantau a. A. tota la terra
 cantau a. A. benehiu
 el seu nom / manifestau
 de dia en dia la sua sal-

uano denunciau en les
 nascions la sua gloria
 e en tots los pobles los
 seus miracles Que gran
 es. A. e molt molt loat
 Terrible es sobre tots los
 deus Que tots los deus dels
 pobles son ydoles E. A.
 es el que feu los cels
 Laor e gloria son davant
 ell ffortaleza e bellesa
 es en lo seu tabernacle
 Donats a. A. genera-
 cions dels pobles Do-
 nats a. A. gloria e for-
 taleza Donau a. A. glo-
 ria del seu nom Preneu
 present e veniu a les seues

un riu. Perquè recordà la paraula de la santedat que dix a son servent Abraham, e tragué el seu poble ab goig e ab cantar los seus elets. E donà'ls terres de gentes e el que afanyaren les nascions que u heretassen, perquè guarden les seues sirimònies e ses leys conservassen. Halleluya.

Cantau a Adonay cant nou,¹ cantau a Adonay tota la terra. Cantau a Adonay, benehiu el seu Nom, manifestau de dia en dia la sua sal- / vació, denunciau en les nascions la sua glòria e en tots los pobles los seus miracles. Que gran és Adonay e molt molt loat, terrible és sobre tots los déus. Que tots los déus dels pobles són ydoles, e Adonay és el que féu los cels. Laor e glòria són davant Ell, ffortaleza e bellesa és en lo seu tabernacle. Donats a Adonay generacions dels pobles, donats a Adonay glòria e fortaleza. Donau a Adonay glòria del seu Nom. Preneu present e veniu a les seues

1. És el salm 96 segons el text masorètic.

corts Adorau a A. ab glo
 ria de santedat alau do
 lor dauant ell tota la terra
 Digau en les nascions
 A. enregne Tant be pre
 para el mon que no de
 clin Jutjarà els pobles
 ab dretures gojaran els
 cels e alegria la terra
 Tronara la mar e ço
 que en ella es ple goja
 ra lo camp e tot ço que
 en ell es celles ores
 cantaran els arbres de
 la selua deuant A. que
 ve a jutjar la terra Jut
 jarà el mon ab justia
 e els pobles ab dretures

Confessau uos a A. que
 es bo que per sempre es
 sa merce Ediran. Salua a
 nos. D. de nostra salua e
 a justis e scapens de les
 gents per a confessar el
 nom de la tua santedat
 per a loar ab ta laor. B.
 A. ell. D. D. de p. Fahent
 maravelles ell sol e B. el
 nom de la sua honor per
 sempre E homplirà sa
 honor a tota la terra E
 laor a A. exalçara. A. es
 nostre. D. Homiliau uos
 al mont de sa santedat que
 sanct es. A. n. D. Hi ell es
 piadors perdona el peccat
 e no dampnificha e per

CVII

corts. Adorau a Adonay ab glòria de santedat. Ajau dolor davant Ell tota la terra. Digau en les nascions: Adonay enregne. Tant bé preparà el món que no declin. Jutjarà els pobles ab dretures. Gojaran els cels e alegrar s'à la terra. Tronarà la mar e ço que en ella és ple. Gojarà lo camp e tot ço que en ell és. Celles ores cantaran els arbres de la selva davant Adonay que ve a jutjar la terra. Jutjarà el món ab justia e els pobles ab dretures. //

Confessau-vos a Adonay que és bo, que per a sempre és sa mercè.¹ E diran: Salva a nós, Déu de nostra salvació, e ajuste'ns e scape'ns de les gents per a confessar el Nom de la tua santedat, per a loar ab ta laor. Beneyt Adonay, Ell Déu, Déu de Ysrael, fahent maravelles Ell sol, e beneyt el Nom de la sua honor per sempre. E homplirà sa honor a tota la terra,² e laor a Adonay exalçarà. Adonay és nostre Déu. Homiliau-vos al mont de sa santedat, que sanct és Adonay nostre Déu.³ Hi Ell és piadors, perdona el peccat e no dampnificha, e per-

1. Oració composta de fragments bíblics. Comença amb I Cròniques 16, 34-35.
2. Salm 72, 18-19.
3. Salm 99, 9.

dona per reuocar sa ira / e
 no desperta tota la sua
 furor. *D. A.* no fenexques
 totes tes pietats de mi
 ta misericordia e veritat
 de continui me castiguen
 Remembra tes pietats e
 tes misericordies. *A.* que
 per sempre son elles. *D.*
 donau fortaleza a *A.* que
 sobre *Y.* es sa lucania
 e sa fortaleza es en los
 cels. *Terrible es. A.* des
 de son sanctuari. *D.* de
Y. es ell ell donant for
 taleza e resures a son
 poble. *B. A. D. D.* de ven
 jances fes esclarir. e

xalce't Jutgant la terra
 torna guardo sobre ls alius
A. A. les saluacions sobre
 ton poble ta benedicimo sem
 pre. *A.* de les hosts a nos
 empara per nosaltres. *D.*
 de Yaacou sempre. *A.* de
 les osts benaventurat es
 l'om confiant en tu. *A.*
 salua. *R.* respon a nos
 en dia de nostre cridar. *Sal*
 ua a ton poble. beneex
 a ta heretat e governe'ls
 e exalce'ls fins a sempre
 Nostra anima spera en *A.*
 nostre ajuda e nostra salua
 no en ell. En ell se alegrara

CVIII¹

dona per revocar sa ira e no desperta tota la sua furor.² Tu, Adonay,
 no fenexques totes tes pietats de mi, ta misericòrdia e veritat de con
 tinu me castiguen. Remembra tes pietats e tes misericòrdies, Adonay,
 que per sempre són elles.³ Donau fortaleza a Adonay, que sobre Ysrael
 és sa lucania e sa fortaleza és en los cels. Terrible és Adonay des de
 son sanctuari, Déu de Ysrael és Ell. Ell donant fortaleza e resures a son
 poble. Beneyt Adonay Déu. Déu de venjances, fes esclarir, e // xalce't
 jutgant la terra, torna guardó sobre ls altius. A Adonay les salvacions;
 sobre ton poble ta benedicció sempre. Adonay de les hosts, a nós empara
 per nosaltres, Déu de Yaacou sempre.⁴ Adonay de les osts, benaventurat
 és l'om confiant en Tu.⁵ Adonay salva, Rey respon a nós en dia de nostre
 cridar.⁶ Salva a ton poble, beneex a ta heretat, e governe'ls e exalce'ls
 fins a sempre. Nostra ànima spera en Adonay, nostra ajuda e nostra
 salvació Ell, e en Ell se alegrarà

1. Corregit sobre CVII.

2. Salm 78, 38.

3. Salm 25, 6.

4. Salm 46, 8.

5. Salm 84, 13.

6. Salm 20, 10.

nre cor que en nom de sa
 santedad fiam Sia ta mi-
 sericordia .A. sobre nos agi
 com esperam a tu / mostra
 a nos .A. ta misericordia /
 e ta salvacio dona / lleueis
 e aludeis crehem nos per
 amor de ta bondat // Yo .A.
 ton .D. el trahent a tu de
 terra de Egipte exampla
 ta bocha e omplir la he
 Benaventurat es lo pobt
 que axi es a ell Benaven-
 turat es lo poble que .A.
 es son .D. Yo en ta misseu-
 cordia .A. he alegre mon
 cor en ta salvacio Cantare
 a Adonay que gualardona
 sobi mi

Benehiu a .A. sos angels
 barragans de forza faents
 sa paraula Benehiu a .A.
 totes ses hosts ses servents
 faents sa voluntat Bene-
 hiu a .A. totes ses faytures
 en tot loch de son poder
 Beneex aia mia a .A. .A.
 Beneex ma aia a .A. .A.
 mon .D. engrandist / la
 or e fortaleza te vestist

Al continuant Salm
 a David Els cels recom-
 tent la gloria de .A. E la
 obra de les sues mans
 comta el cel De dia en
 dia parlen e dien E de
 nit a nit ho recomten

CVIII^o

nostre cor, que en Nom de sa santedad fiam. Sia ta misericòrdia, Adonay, sobre nós axí com esperam a Tu.¹ Mostra a nós, Adonay, ta misericòrdia, e ta salvació dóna. Lleve'ns e ajude'ns a rehem-nos per amor de ta bondat. Yo Adonay ton Déu, el trahent a tu de terra de Egipte: exampla ta bocha e omplir la he.² Benaventurat és lo poble que axí és a ell. Benaventurat és lo poble que Adonay és son Déu.³ Yo en ta misericòrdia fihe, alegre mon cor en ta salvació, cantaré a Adonay que gualardona sobre mi. // Benehiu a Adonay sos àngels, barragans de força, faents sa paraula.⁴ Benehiu a Adonay totes ses hosts, sos servents, faents sa voluntat. Benehiu a Adonay totes ses faytures, en tot loch de son poder. Beneex ànima mia a Adonay. Beneex ma ànima⁵ a Adonay. Adonay, mon Déu, engrandist, laor e fortaleza te vestist.

Al continuant.⁶ Salm a David. Els cels recomten la glòria de Adonay, e la obra de les sues mans comta el cel. De dia en dia parlen e dien, e de nit a nit ho recomten

1. Salm 33, 22.

2. Salm 81, 11.

3. Salm 145, 15.

4. Salm 103, 20.

5. Falta el signe d'abreviatura.

6. És el salm 19 segons el text masorètic.

ab saber sens dir e sens par-
 lar No es hoyda lur veu/
 en tota la terra hix la sua
 linea E de la fi del món
 les siues paraules al
 sol posà tabernacle en ells
 Ell es com a novio hi
 xent de son tàlem / ale-
 gre's com lo barregrua
 per a correr camí De ffa
 dels cels hix e incircuynt/
 torna a la ffa d'ells Enoy
 ha qui's puxa cobrir de
 la sua calor La ley de
 A. perfeta tornant la aia
 El testament de A. feel
 es savi ffa el torbat Els
 manaments de A. dretur-
 ers son alegriants el

cor El manament de A. es
 molt clar que inlumina
 los huylls La temor de
 A. pura es duradora per
 sempre Els juhís de A.
 son veritat ajustadament
 son justs / mes estimats
 son que molt hor purísim
 e mes dolços son que mel
 e troços de brescha de dol-
 çures Tant be el teu
 servent es apercebit en
 ells / per que guardant
 los haurà gran guardo
 Les errors qui les enten-
 dra de les ocultas de
 les ocultas me neteje
 Tant be de les ocultas

CX

ab saber, sens dir e sens parlar, no és hoyda lur veu. En tota la terra
 hix la sua línia, e de la fi del món les siues paraules. Al sol posà taber-
 nacle en ells, e ell és com a novio¹ hixent de son tàlem. Alegre's com lo
 barregrua per a córrer camí. De ffa dels cels hix e incircuynt torna a la
 ffa d'ells, e no y ha qui's puxa cobrir de la sua calor. La Ley de Adonay
 perfeta, tornant la ànima; el testament de Adonay feel és, savi ffa el
 torbat; els manaments de Adonay dreturers són e alegrants el // cor.
 El manament de Adonay és molt clar, que inlumina los huylls. La temor
 de Adonay pura és, duradora per sempre. Els juhís de Adonay són
 veritat, ajustadament són justs. Més estimats són que molt hor purísim,
 e més dolços² són que mel e troços² de brescha de dolçures² Tant bé
 el teu servent és apercebit en ells, perquè guardant-los haurà gran
 guardó. Les errors, qui les entendrà? De les coses ocultes, de les ocultes
 me neteje. Tant bé de les coses ocultes

1. El corrector marcà la u i la línia de la i.
2. Falta el diacritic de la c.

estisa el teu seruent que
no senyorejen en mi. Celles
ores seré perfet e estre inno
cent de moltes errors. Sien
en voluntat los dirs de
ma boca e parlamet del
meu cor davant. Tu. Adonay. mon
fort e mo redemptor.

Ha David. Salm en son
estar davant Abimalech
e desterrà'l com a straner. Veniré
a Adonay. En tots temps
serà sempre la sua laor
en la mia bocha. Ab Adonay
és loada la mia anima
hoiran els humils e a
legir san Magnificau
a Adonay ab mi e ajustadament

exaltem lo seu nom. Serquí
a Adonay. responguem e de totes
les mies paors me delliura
Mirau a ell e inluminau
vos que les sues fas no son
confuses. Qual se vol po
bre que a Adonay crida exhoex
lo e de totes ses angústies
lo salva. Aseu-se l'àngel
de Adonay derredor dels que
temen e delliurels. Gustau
e mirau que bo és Adonay.
Benaventurat és el baró
que en ell confia. Temen
a Adonay los seus sancts que
no fall cosa als que l
temen. Els leons son po
bres e han fam. e els que
serquen a Adonay no ls fall.

CXI

escusa el teu servent, que no senyorejen en mi. Celles ores seré perfet e seré innocent de moltes errors. Sien en voluntat los dirs de ma boca e parlament del meu cor davant Tu, Adonay, mon fort e mon redemptor.

Ha David.¹ Salm en son estar davant Abimalech e desterrà'l e anà-se'n. Veniré a Adonay en tots temps, serà sempre la sua laor en la mia bocha. Ab Adonay és loada la mia anima, hoiran els humils e alegrar s'an. Magnificau a Adonay ab mi, e ajustadament // exaltem lo seu Nom. Serquí a Adonay e respongué'm, e de totes les mies paors me delliurà. Mirau a Ell e inluminau-vos, que les sues fas no són confuses. Qualcevol pobre que a Adonay crida exhoex-lo, e de totes ses angústies lo salva. Aseu-se l'àngel de Adonay derredor dels que l² temen e delliure'ls. Gustau e mirau, que bo és Adonay. Benaventurat és el baró que en Ell confia. Temen a Adonay los seus sancts, que no fall cosa als que l temen. Els leons són pobres e han fam, e els que serquen a Adonay no ls fall

1. És el salm 34 del text masorètic.
2. Escrit que ls.

ni mon des del setgle / e fins
 al setgle / tu est deu Tornes
 Lem fins anones E dig
 tornau los fills de l'hom
 que mil anys en tos hu
 ylls son / com el dia de
 ahuyr que passa e com
 la vigilia de la nit Ara
 pes los / com entre sompnis
 son En lo matí com fe
 se tallen / que per la ma
 tinada crex e renova / e
 en la nit se talla e s'era
 Que consumats som ab
 ta furor / e ab la tua ira
 som torbats Posits els
 nostres peccats d'auant tu
 E lo que peccam en cubert

es ab lum e vist d'auant tu
 Tots nostres dies son passats
 ab ta furor Consumats
 se los nostres anys com par
 lar Els dies de nostres anys
 LXX anys ho al més
 huytanta anys E el que
 avança d'ells afany e
 vanitat que en breu se
 talla E volam / qui sab
 la fortaleza de la tua fu
 ror Qual es ta temor
 tal es ta furor El nombre
 de nostres dies certament
 nos ffe saber E aduren
 cor de sciencia Torna
 A. Adonay a quant com
 sola els teus servents

CXIII

ni món, des del setgle e fins al setgle Tu est Déu. Tornes l'om fins a
 no-rres e dius: Tornau, los fills del hom. Que mil anys en tos huylls
 són com el dia de ahuyr, que passà, e com la vigilia de la nit. Arrapes-
 los, com entre sompnis són, e en lo matí com fe se tallen, que per la
 matinada crex e renova, e en la nit se talla e s'era. Que consumats som
 ab ta furor e ab la tua ira som torbats. Posits¹ els nostres peccats
 davant Tu, e lo que peccam en cubert // és ab lum e vist davant Tu.
 Tots nostres dies són passats ab ta furor, e consumaren-se los nostres
 anys com parlar. Els dies de nostres anys LXX anys, ho al més huytan-
 ta anys, e el que avança d'ells afany e vanitat, que en breu se talla e
 volam. Qui sab la fortaleza de la tua furor? Qual és ta temor tal és ta
 furor. El nombre de nostres dies certament nos ffe saber, e aduren² cor
 de sciència. Torna, Adonay, ffinis a quant, e consola els teus servents.

1. Llegiu Posist.

2. Llegiu adurem, en sentit de «portarem».

Fariens per la ma matina
 da de la tua misericòrdia
 Erantarem e alegorem
 e gojarem en tots nostres
 dies Agojem com los
 dies que ns tens aflegits
 Ecl que que vehem el
 mal Sia mostrat als
 teus servents la tua obra
 e la tua bellesa sobre sos
 fiylls

Sia la gràcia de A. nre
 D. sobre nós Ela obra de
 nostres mans preparara so
 bre nos / e la obra de nres
 mans preparla
 El que habita en cuberta
 del altisme En ombra

del tot poderós Amn Yo dich
 a A. que es ma empara
 emo castell Ecl meu D.
 en lo qual me fui Que
 ell te delliurara de estrope
 ar en laç e de trenaments
 Ab sa ala te mamparara
 deus de ses ales te abri
 guaras Escut e dargua
 té en sa veritat No tem
 bras de paor de nit Ni
 de la sageta que de dia vo
 lara Ni de la pestilència
 que va en tinebra Ni del
 queteb que roba en les
 sestres Cauran al teu
 llats mil e deu milia
 de ta ma dreta an no

CXIII

Farte'ns per la ¹ matinada de la tua misericòrdia, e cantarem e alegrarem
 e gojarem en tots nostres dies. Agoje'ns com los dies que ns tens aflegits
 e els anys que vehem el mal. Sia mostrat als teus servents la tua obra e
 la tua bellesa sobre sos fiylls.

Sia la gràcia de Adonay nostre Déu sobre nós, e la obra de nostres
 mans preparara ² sobre nós, e la obra de nostres mans prepar-la.

El que habita ³ en cuberta del Altisme, en ombra // del Totpoderós
 dorm. Yo dich a Adonay que és ma empara e mon castell, e el meu Déu
 en lo qual me fui. Que Ell te delliurara de estropear en laç e de tren-
 caments; ab sa ala te mamparara, dejús de ses ales te abriguaràs. Escut
 e dargua té en sa veritat. No tembràs de paor de nit, ni de la sageta
 que de dia volarà, ni de la pestilència que va en tinebra, ni del queteb ⁴
 que roba en les sestres. Cauran al teu llats mil, e deu milia de ta mà
 dreta; a tu no

1. Ratllat, segueix tua.
2. L'imperatiu original s'ha convertit en futur, potser per error de còpia.
3. És el salm 91 del text masorètic.
4. El traductor deixà el mot hebreu, que designa un cert tipus de malaltia.

tocaran Pero ab tothuylls
 miraras e la pagua dels
 malvats veuras. Que tu
 A. est mon mamparador
 En l'altitut possit lo teu
 abitacle No s'aparellora
 per a tu algun mal. Ni
 plagua no tocarà. Les
 tuas tendes Que als segs
 angels te acompanyara que
 guarden en totes les vies
 En palmes te aportaran
 per que no entropesce
 en pedra ton peu Sobre
 lleo e vibra trepjaras e
 peltrigaras lleo e drach
 Qui en mi fiara pol
 deliurare En fortre al

que conyera mon nom Cridant me li respondre E ab
 ell seré en la angustia E e
 glorificar le E glorificar le de
 alongament de dies Lo
 ffartare / A mostrar li he
 la mia salvacio

Haleluya Loau a. A. Lo
 au el nom de. A. los que
 estau en lo temple de. A. e
 en les claustres del temple
 del N. D. Loau a. A. que
 bo es. A. Salms dehits
 al seu nom que gracios es
 que a Yaacou elegi per
 a. A. E aquest Yaacou
 aqui depux Y. nomenare
 pres en aquest. D. per son

CXV

tocaran, però ab tothuylls miraràs e la pagua dels malvats veuràs. Que Tu, Adonay, est mon mamparador, en l'altitut posist lo teu abitacle. No s'aparellarà per a tu algun mal, ni plagua no tocarà les tuas tendes. Que als seus àngels te acompanyarà que guarden en totes les vies; en palmes te aportaran perquè no entropesce en pedra ton peu. Sobre lleó e vibra trepjaràs, e peltrigaràs lleó e drach. Qui en mi fiarà, yo'l deliuraré, e enfortiré al // que conyera mon Nom. Cridant-me li respondré, e ab ell seré en la angústia, e deliurar l'é, e glorificar l'é, de alongament de dies lo ffartaré, mostrar li he la mia salvació.

Haleluya.¹ Loau a Adonay. Loau el Nom de Adonay los que estau en lo temple de Adonay e en les claustres del temple del nostre Déu.² Loau a Adonay, que bo és Adonay. Salms dehits al seu Nom, que gracios és, que a Yaacou elegí per a ssi Adonay, e aquest Yaacou, a qui depux Ysrael nomenaren,³ pres en aquest Déu per son

1. És el salm 135 del text masorètic.
2. Si fos literal, la traducció dels dos primers versets hauria de ser aquesta: «Haleluya. Loau el Nom de Adonay, loau servents de Adonay, los que estau en la casa de Adonay, en les claustres de la casa del nostre Déu».
3. La glossa que el traductor ací introdueix és significativa, tant de la llibertat amb què confegeix el seu propi oracional, com de la ignorància que pressuposa en el seus lectors.

tesor. Gueyost que gra es
 A. Ecl nre D. mes que tots
 los deus Tot quant vol. A.
 fa en los cels e en la terra
 en los mars e en tots los
 abismes ffa muntar les
 nuus des de la ffa de la terra
 Lamps ffa ab pluja E
 trau el vent de bon esta
 tancat EL que mata els
 primogenits de Egipte
 des de els homes fins a les
 besties Envia senyals e
 miracles dintre de tu Egipte
 en ffaraó e en totes ses ter
 res fferi moltes nascions
 En mata reys fforts a Seon

.R. del Emori eia. Oig. R.
 de basan En mata los reys
 de canaan. Edona lurs
 terres en poscecio a Ysra
 el poble. Senyor. A. es
 ton nom per sempre. A.
 la tua memoria es de
 generacio en generacio
 Que jutjarà. A. ab pobl
 sobre sos servents se con
 solara. Les ydoles de
 les gens de argent e
 hor obres de mans de
 home bocha han e no
 parlen. Huylls han e no
 vehen. Orelles han e no
 hoen ni menys tenen.
 esperit en lurs boques

CXVI

tesor. Que yo sé que gran és Adonay e el nostre Déu més que tots los déus. Tot quant vol Adonay fa, en los cels e en la terra, en les mars e en tots los abismes. Ffa muntar les nuus des de¹ la ffa de la terra. Lamps ffa ab pluja, e trau el vent de hon està tancat. El que mata els primogenits de Egipte des de els hòmens fins a les bèsties. Envià senyals e miracles dintre de tu, Egipte, en Ffaraó e en totes ses terres.² Fferí moltes nascions e mata reys fforts: a Seon, // rey del Emorí, e a Oig, rey de Basan, e a tots los reys de Canaan. E donà lurs terres en posceció a Ysrael son poble. Senyor, Adonay és ton Nom per sempre. Adonay, la tua memòria és de generació en generació. Que jutjarà Adonay a son poble, e sobre sos servents se consolarà. Les ydoles de les gents, de argent e hor, obres de mans de home: bocha han e no parlen, huylls han e no vehen, orelles han e no hoen, ni menys tenen esperit en lurs boques.

1. Escrit de des de, la primera particula fou ratllada.
2. Hauria de dir en tots sos servents.

Tals sien com ells els que
 les fan e quant en ells se
 sien. La casa de Y. bene
 hui. A. La casa de a
 haron beneiu a. A. La
 casa de lleui beneiu a. A.
 Els que temen a. A. bene
 hui a. A. Dient beneyt
 a. A. des de Sion que abita
 en Yerusalaym Haleluya

Confessau a. A. que es bo
 que per sempre es la sua mi
 sericordia
 Loau al. D. dels deus que
 per sempre es la sua misericordia
 Loau al. S. dels sors que per
 sempre es la sua misericordia

El que feu maravelles.
 grans ell sol que per sempre
 es la sua misericordia
 El que feu els cels ab peu
 de terra que per sempre es la
 sua misericordia
 El que estengué la terra
 sobre les aygues que per
 sempre es la sua misericordia
 El que feu les grans
 lums que per sempre es
 la sua misericordia
 El sol que imperas.
 en lo dia que per sempre
 es la sua misericordia
 E la luna e esteles que
 imperassen en la nit que

CXVII

Tals sien com ells els que les fan e quants en ells confien. La casa de Ysrael benehiu Adonay; la casa de Aharon beneiu a Adonay; la casa de Lleví beneiu a Adonay. Els que temeu a Adonay benehiu a Adonay dient: Beneyt Adonay des de¹ Sion, que abita en Yerusalaym. Haleluya.

Confessau a Adonay que és bo,² que per sempre és la sua misericòrdia.

Loau al Déu dels déus, que per sempre és la sua misericòrdia.

Loau al Senyor dels senyors, que per sempre és la sua misericòrdia. //

El que féu maravelles grans Ell sol, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que féu els cels ab prudència, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que estengué la terra sobre les aygues, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que féu les grans lums, que per sempre és la sua misericòrdia.

El sol que imperàs en lo dia, que per sempre és la sua misericòrdia.

E la luna e esteles que imperassen en la nit, que

1. Escrit de des de, la primera particula fou ratllada.

2. És el salm 136 del text masorètic.

per sempre es la sua misericòrdia
 El que ferí a Egipte ab sos
 primogènits que per sem-
 pre es la sua misericòrdia
 Ena que a .v. de entre ells
 que per sempre es la sua mis-
 ericòrdia
 Ab mà fort e ab bras estès
 q per sempre es la sua mis-
 ericòrdia
 El que tallà la mar Roja
 ab parts que per sempre es
 la sua misericòrdia
 E feu passar a .v. per mig
 d'ella que per sempre es
 la sua misericòrdia
 E a fonzà a Faraó e la sua

ost en la mar Roja que
 per sempre es la sua mis-
 ericòrdia Et
 El que portà son poble
 per lo desert que per sem-
 pre es la sua misericòrdia
 El que matà: Reys grans
 que per sempre es la sua
 misericòrdia
 E matà Reys forts que
 per sempre es la sua mis-
 ericòrdia
 A Seon Rey del Emori
 que per sempre es la sua
 misericòrdia
 E a Oig. R. del basan que
 per sempre es la sua mi-
 ericòrdia

CXVIII

per sempre és la sua misericòrdia.

El que ferí a Egipte ab sos primogènits, que per sempre és la sua misericòrdia.

E tragué a Ysrael de entre ells, que per sempre és la sua misericòrdia.

Ab mà fort e ab bras estès, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que tallà la mar Roja ab parts, que per sempre és la sua misericòrdia.

E féu passar a Ysrael per mig d'ella, que per sempre és la sua misericòrdia.

E a fonzà a Faraó e la sua // ost en la mar Roja, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que portà son poble per lo desert, que per sempre és la sua misericòrdia.

El que matà reys grans, que per sempre és la sua misericòrdia.

E matà reys forts, que per sempre és la sua misericòrdia.

A Seon, rey del Emorí, que per sempre és la sua misericòrdia.

E a Oig, rey del Basan, que per sempre és la sua misericòrdia.

Edona lurs terres per poseyr
que per sempre es la sua
misericordia

En posecio a .y. s. seruent
que per sempre es la sua
misericordia

Que en me abaxament
se membra de nos que per
sempre es la sua misericordia

E rehemés de més an
angustiadors que per sempre
es la sua misericordia

Donant pa a tota criam
ra que per sempre es la
sua misericordia

Loan al .d. dels cels
que per sempre es la sua

misericordia

ara tens de dir .b. sa
aquell qui mana que es
en q. si e anen ab lo
orde del salm del disapte
e fins a la hon fina
el cantich de moze
que fina en q. 58 e
diguia apres lo seguen

Anima de tot viu benex
ton nom .a. n. d. Esperit
de tota carn afermosiguarà
e exaltarà ta remembrança
.n. r. de sempre e ffins
a sempre est tu .a. Es ho
tu no es anostres redem
tor ne salvador sino tu

51
58

CXVIII

E donà lurs terres per poseyr, que per sempre és la sua misericòrdia.

En poseció a Ysrael son seruent, que per sempre és la sua misericòrdia.

Que en nostre abaxament se membrà de nós, que per sempre és la sua misericòrdia.

E rehemé'ns de nostres angustiadors, que per sempre és la sua misericòrdia.

Donant pa a tota criatura, que per sempre és la sua misericòrdia.

Loau al Déu dels cels, que per sempre és la sua // misericòrdia.

Ara tens de dir Beneyt sia aquell qui manà, que és en cartes 31, e arreu ab lo orde del Salm del disapte, e fins alà hon fina el Càntich de Mosé, que fina en cartes 58;¹ e digua après lo següent.

Anima de tot viu benex ton Nom, Adonay nostre Déu, e esperit de tota carn afermosiguarà e exaltarà ta remembrança, nostre Rey, de sempre e ffins a sempre est Tu, Adonay, e si no Tu no és a nosaltres redemptor ne salvador sino Tu,

1. Els números 31 i 58 repetits al marge dret.

Cñ dels primers Cñ dels
 derrés Cñ de totes les criat
 zes e Cñ de totes les coses
 enjenrades Eloar ab to
 tes les laors El que gua
 son poble ab misericòrdia
 e ses criatures ab pietats
 A. e es despcer endormint
 no s'adorm el guardador de
 D. Ell desperta els dor
 mints e recorda els somi
 ants A. e es viuificador
 dels morts e medcinador
 dels malalts inluminar
 els cechs e alçat els baxs
 El qui ffa parlar als muts
 El que descobre totes les
 coses amagades a tu tot

sol/nosaltres nos humili
 liam

En cas que nres boques
 fossen plenes de cants co
 m la mar enostres lengües
 en cantar com el so de
 ses hondes e nres labis
 en laor com l'esteniment
 dels cels e nres huylls
 luminaries com el sol
 e la luna e nres mans
 esteses com les agules
 dels altituts e nres peus
 laugers com cabiols No
 bastam a loar a Tu A. n.
 D. ne abeneyr el teu nom
 n. r. vna vegua de mil

Senyor dels primers, Senyor dels derrés, Senyor de totes les criatures
 e Senyor de totes les coses enjenrades e loat ab totes les laors. El que
 guià son poble ab misericòrdia e ses criatures ab pietats. Adonay és
 despert e no dormint, no s'adorm el guardador de Ysrael. Ell desperta
 els dormints e recorda els somiants. Adonay és vivificador dels morts
 e medcinador dels malalts, inluminant els cechs e alçat els baxs. El
 qui ffa parlar als muts, el que descobre totes les coses amagades. A Tu
 tot // sol nosaltres nos humiliam.

En cas que nostres boques fossen plenes de cants com la mar, e
 nostres lengües en cantar com el so de ses hondes, e nostres labis en
 laor com l'esteniment dels cels, e nostres huylls luminàries com el sol
 e la luna, e nostres mans esteses com les àguiles de les altituts, e nos
 tres peus laugers com cabiols, no bastam a loar a Tu, Adonay nostre
 Déu, ne a beneyr el teu Nom, nostre Rey, una vegua[da] de mil

de millers comte de comtes
 Les tues bondats e mara-
 velles que faist ab nosal-
 tres e ab nres pares de
 principi De Egipte nos
 rehemist. A. N. D. e de
 casa de servitut nos deli-
 iurist. En la fam nos
 gordinist. En la fretura
 nos mantenguist. E de
 espasa nos escapist. E de
 mortaldat nos deliurist.
 E de malalties moltes e
 males nos sanist. Ffins
 a ara nos han ajudat
 tes pietats e nos han
 desemparat tes misericòrdies
 E per volcs conjunctures

que conliuist ab nos e l'es-
 pirit e aia que inspirist en
 nos e la lengua que metist
 en nres boques de cert ells
 loen e afermosiguen ton nom
 n. pare. n. r. que tota bo-
 ca a tu loa / e tota lengua
 a tu glorificha / e tot huyll
 a tu contempla / e tot jenoll
 a tu se humilia / e tota cosa
 dreita en esguart teu se
 inclina / e tots els coratges
 te temen / e les entràmenes
 e els ronyons loen ton
 nom axi com es escrit
 tots los mecs ossos dien
 A qui es com tu scapa-
 dor del poble de ma de.

CXXI

de millers, comte de comtes, les tues bondats e maravelles que faïst ab nosaltres e ab nostres pares. De principi, de Egipte nos rehemist, Adonay nostre Déu, e de casa de servitut nos deliurist.¹ En la fam nos gordinist, en la fretura nos mantenguist, e de espasa nos escapist, e de mortaldat nos deliurist, e de malalties moltes e males nos sanist. Ffins a ara nos han ajudat tes pietats, e no ns han desemparat tes misericòrdies. E per ço les conjunctures² // que conjuyst ab nós, e l'esperit e ànima que inspirist en nós, e la lengua que metist en nostres boques, de cert ells loen e afermosiguen to[n] Nom, nostre Pare, nostre Rey. Que tota boca a Tu loa, e tota lengua a Tu glorificha, e tot huyll a Tu contempla, e tot jenoll a Tu se humilia, e tota cosa dreita en esguart teu se inclina, e tots els coratges te temen, e les entràmenes e els ronyons loen ton Nom. Axí com és escrit: Tots los meus ossos dien: Adonay, qui és com Tu? Scapador del poble³ de mà de

1. Escrit deliurist en un canvi de línia.
2. Al marge inferior: que, reclam per al relligador.
3. Llegiu pobre.

pus fort que ell e el flach
 e el menesterós / daquell qui
 roba LES exlamacions
 dels mesquins exoexs / e
 les pregaries dels pobres
 reexs e salues aells Com
 es escrit Cantau justs a
 Adonay que als dreturrs es
 convenient que loen En
 boques dels justs est e
 xalcat E ab paraules dels
 justs te beneexs e ab len
 gua dels bons te sanctifi
 ques E en les entràmenes
 dels sanctificats te hon
 res

En los ajustaments de

ontes de la casa de D. ton
 poble / que axí som obligats
 totes les criatures davant
 Tu Adonay nostre Déu
 e Déu de nostres pares
 de loar-te afermosi
 guar-te e exalçar-te ab pa
 raules de cants e de laors
 de David ton servent / e
 ton huncat fiyll de Ysay

ara diràs Sia loat ton nom
 en cartas 59 e fins a mon
 redemptor que es en carta
 60 e après lo següent

59
60

Beneyt Tu Adonay nostre Déu e Déu de nostres
 pares per sempre fformador
 de la lum creator de les
 tenebres ffaedor de pau
 Tots te manifestam tots te
 loam Tots dien / No y ha

CXXII

pus fort que ell, e el flach e el menesterós d'aquell qui l roba.¹ Les exclamacions dels mesquins exoexs e les pregàries dels pobres reexs, e salves a ells. Com és escrit: Cantau justs a Adonay, que als dreturrs és convenient que loen.² En boques dels justs est exalçat, e ab paraules dels justs te beneexs, e ab lengua dels bons te sanctifiques, e en les entràmenes dels sanctificats te honres.³

En los ajustaments de // contes de la casa de Ysrael, ton poble, que axí som obligats totes les criatures davant Tu, Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares, de loar-te, afermosiguar-te e exalçar-te ab paraules de cants e de laors de David ton servent e ton huncat, fiyll de Ysay.

Ara diràs Sia loat ton Nom, en cartes 59, e fins a mon redemptor, que és [en] cartes 60,⁴ e après lo següent.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares per sempre. Fformador de la lum, creador de les tenebres, ffaedor de pau. Tots te manifestam, tots te loam, tots dien: No y ha

1. Salm 35, 10.

2. Salm 33, 1.

3. Escrit honr-res en un canvi de línia.

4. Els números 59 i 60 repetits al marge dret, amb requadre.

Sant rrrr. A. Tots te / e
 xalce sempre formador de
 tot e ell. A. que obre les
 portes de orient e inlumi
 na el món tot e els pob
 laders dell que recha ab
 pietats. Inluminat la terra
 e els abitadors della ab
 pietats. Era bondat re
 nova cascun dia e sempre
 la obra del principi. E
 quant són grans les tues
 obres. A. Totes ab sabidur
 ia les faíst. // Homplís
 la terra de tos abitants
 Ell. h. Ell exalçat de sem
 pre. Ell loat. Ell afermos
 inguat dels dies de sem
 pre. A. ab tes pietats

Les moltes piada sobre nos
 . D. de nostra fortaleza / e
 fortitut de nostra empara.
 Escut de nra salvació / on
 para per nos. Que no y
 ha semblant de tu. A. N. D.
 en aquest món / ni en les
 devenidor món. Sinó tu / per
 altes vides del món. Vinent
 no y ha altre sinó. E. N.
 reemedor. El temps del
 Mesies no y ha qui sen
 ble a tu. A. N. D. Resuscita
 dor dels morts. Senyor de
 tes les obres. Beneyt / e
 beneydor de totes les aies.
 Ta grandeza e ta fortaleza
 humple el món. Saber
 e en remmet. Inscruere ell

sanct com Adonay. Tots te exalcen sempre. Formador de tot, e Ell Adonay que obre les portes de orient e inlumina el món tot e els pobladors¹ d'ell que crehà ab pietats. Inluminant la terra e els abitadors d'ella ab pietats, e ta bondat renova cascun dia e sempre la obra del principi. Quant són grans les tues obres, Adonay, totes ab sabiduria les faíst, homplís la terra de tos abitants.² Ell Rey, Ell exalçat de sempre, Ell loat, Ell afermosinguat dels dies de sempre. Adonay, ab tes pietats // les moltes piada sobre nós, Déu de nostra fortaleza e fortitut de nostra empara, escut de nostra salvació, enpara per nós. Que no y ha semblant de Tu, Adonay nostre Déu, en aquest món ni en l'esdevenidor món sinó Tu; per a les³ vides del món vinent no y ha altre sinó Tu, nostre reemedor; e el temps del Mesies no y ha qui senble a Tu, Adonay nostre Déu, resucitador dels morts. Senyor de totes les obres, beneyt e beneydor de totes les ànimes, ta grandeza e ta fortaleza humple el món, saber e enteniment insircuexen ell.

1. Escrit pob-bladers en un canvi de línia.
2. Salm 104, 24.
3. Corregit sobre las.

el que s'exalta sobre els an-
 gels de la santedat gentileza
 e honor en sa cavalcadura
 guardia e dretura davant
 sa cadira pietat e mis-
 ericordia davant la sua
 honor Bones són les
 luminaries que crea nre
 D. ferma les ab saber e
 enteniment forca e
 barraganja donà en elles
 per esser apotestans en-
 mig dels munts per més
 resplandor de claredat
 sobrants gentils és sa
 claredat en tot lo món
 alegres en lur exida pla-
 cents en lur venguda e
 fan ab temor la voluntat
 de son componedor / gen-

tileza e honor donen a son
 nom e alegria e cant per
 remembrança de son regne
 Cride el sol e inlumina
 la terra claredat veu e
 adreça la figura de la luna
 Laor donen a Ell totes les
 hosts de Ramà genti-
 leza e grandesa Serafins
 e Offanims e angels
 Sancts

El gibbor que reposa de
 totes ses obres en lo dia
 setè e magnifica / esta
 que sobre cadira de la
 sua honor / gentileza / a-
 pella el dia de la folgança
 e delit apella el dia del
 sabbat / a que se cantur

CXXIII

El que s'exalta sobre els àngels de la santedat, gentileza e honor en sa cavalcadura, guàrdia e dretura davant sa cadira, pietat e misericòrdia davant la sua honor. Bones són les luminàries que creà nostre Déu, fermà-les ab saber e enteniment; forca e barraganja donà en elles per esser apotestants enmig dels munts, per més resplandor, de claredat sobrants, gentil és sa claredat en tot lo món. Alegres en lur exida, plaents en lur venguda, e fan ab temor la voluntat de son componedor. Gen- // tileza e honor donen a son Nom e alegria e cant per remembrança de son regne. Cride el sol e inlumina la¹ claredat; veu e adreça la figura de la luna. Laor donen a Ell totes les hosts de Ramà,² gentileza e grandesa, serafins e offanims e àngels sancts.

El Gibbor³ que reposà de totes ses obres en lo dia setè, e magnificà'l e asegué's sobre cadira de la sua honor, gentileza apellà el dia de la folgança, e delit apellà el dia del sabbat. Aquest és cantar

1. *Segueix, ratllat, terra.*
2. *Sinònim hebreu de «cel», que el traductor devia entendre com un nom propi.*
3. *Mot hebreu que significa «heroi», ací aplicat a Déu.*

de laor del dia setè que en
ell folguà de tota sa obra
el poderós. Ec en lo dia
setè lohen e dien Salmu
cant del dia del sabbat.

Per ço glorifiquen el
poderós totes ses criatures
lahor e barragania donc
al poderós que donà repòs
a son poble. P. en lo dia san
tificat del sabbat.

Ton nom. A. N. D. Sia
santificat. Et a remen
brança sia Santificada
N. R. en los cels desús
e en la terra de hui. E so
bre tota laor / e obra de

tes mans e luminàries
de ta lum que formist scri
re

ara diràs Sies beneyt
ab tal. A en cart 61, e fins
ala que aladit fins.
a engraciant el sa
ber ab tal. * que es
en cart 72 e apres
diràs lo següent.

Alegràs Mosè ab lo do
natiu de sa part que fuet
feel ridist a ell. Corona de
honor en son cap posist
enant e sagüe davant
m en lo munt de Sinay
dos taules de pedra devalla
en sa mà escrit en elles

Regla de la primera
ora de peus de sabbat.

61
72

CXXXV

de laor del dia setè, que en ell folguà de tota sa obra el Poderós. E¹ en lo dia setè lohen e dien salm, cant del dia del sabbat.

Per ço glorifiquen el Poderós totes ses criatures, lahor e barragania donen al Poderós que donà repòs a son poble Ysrael en lo dia santificat del sabbat.

Ton Nom, Adonay nostre Déu, sia santificat e ta remenbrança sia santificada, nostre Rey, en los cels desús e en la terra de juús e sobre tota laor, e obra de // tes mans e luminàries de ta lum que formist senpre.

Ara diràs Sies beneyt, ab tal *, en cartes 61, e fins que aja dit fins a engraciant el saber, ab tal *, que és en cartes 72,² e après diràs lo següent.³

Alegrà's Mosé ab lo donatiu de sa part, que servent feel cridist a ell, corona de honor en son cap posist quant estigué davant Tu en lo munt de Sinay, dos taules de pedra devalla en sa mà, escrit en elles

1. Escrit E e.
2. Els números 61 i 72 repetits al marge dret, i els dos signes repetits als dos marges.
3. Al marge esquerre, en sentit vertical: Regla de la primera oració de peus de sabbat.

la guarda del sabbat. E axí es estat en ta Ley. E guardaran els fiylls de Ysrael lo sabbat per fer lo sabbat a ses generacions. Senyal és per sempre entre mi e els fiylls de Ysrael, que en sis dies féu Adonay els cels e la terra, e en lo dia setè cessà e reposà.

Alegren-se ab ton regnat els guardadors del sabbat, convocadors de la folgança, poble santificador del setè. Tots se fartaran dels teus béns. En lo dia setè envoluntist en ell e sanctificast lo.

fiquist lo Escullit dels dies a ell elegist. Nostre D. e D. de nostres pares en voluntat en nos folgances e santificacions en tos manaments e donam part en ta Ley, e farte'ns de tos béns. E alegra nos coratges ab ta salvació, e neteja nos cors per a Tu servir ab veritat, e herete'ns, Adonay nostre Déu, ab amor e voluntat de sabbat de ta santedat, e folguaran en ell tot Ysrael, santificador de ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, santificador del sabbat.

la guarda del sabbat. E axí és escrit en ta Ley: E guardaran els fiylls de Ysrael lo sabbat per fer lo sabbat a ses generacions. Senyal és per sempre entre mi e els fiylls de Ysrael, que en sis dies féu Adonay els cels e la terra, e en lo dia setè cessà e reposà.¹

Alegren-se ab ton regnat els guardadors del sabbat, convocadors de la folgança, poble santificador del setè. Tots se fartaran dels teus béns. En lo dia setè envoluntist en ell e sanctificast lo.

Nostre Déu e Déu de nostres pares, envolunta en nostres folgances, e santifique'ns en tos manaments, e donam nostra part en ta Ley, e farte'ns de tos² béns, e alegra nostres coratges ab ta salvació, e neteja nostres cors per a Tu servir ab veritat, e herete'ns, Adonay nostre Déu, ab amor e voluntat de sabbat de ta santedat, e folguaran en ell tot Ysrael, santificador de ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, santificador del sabbat.

1. Exode 31, 16-17.

2. Escrit tots, la segona t fou ratllada.

75

 78

 46

 49

ara tens de dir / En bo
 lirma abtal / ara
 75 le finis amic omne
 enca 78 e es finida
 la primera oio de peq

Capies diras bejanc
 nizar que os and q b
 que fina atal / O ci
 ral 49 capies lo se
 gient

B. D. A. que donist repos
 aron poble .P. omi rot lo
 que parlist no falli rosa
 nenguna de ta paraula la
 bona que parlist per ma
 de Mosé ton seruent. Sia
 A. N. D. ab nos omibny
 ab nostres pares none

lexara E none derrenclir
 ra per anar nostres rois
 aell per anar en totes ses
 rancres e per aguardar
 els seq manaments e els
 seq furs e els seq juys que
 mana amics pares None
 lexara e none derrenclira
 per acostar nres coratges
 aell per anar en totes ses
 rancres e per aguardar
 rois los seq manaments
 Esteran les paraules aqst
 ab quem apiade davant
 A. aplegades a A. N. D.
 de dia e de nit per affer
 juhí de son seruent / e
 juhí de son poble .P. / e ro
 ra de dia en son dia per

Ara tens de dir Envolunta, ab tal *, a cartes 75, e fins amén amén, en cartes 78,¹ e és finida la primera oració de peus.

E après diràs Benaventurat, que és a cartes 46, que fina a tal *, en cartes 49,² e après lo següent.

Beneyt Tu, Adonay, que donist repòs a ton poble Ysrael. Com tot lo que parlist, no fallí cosa nenguna de ta paraula la bona que parlist per mà de Mosé ton seruent. Sia Adonay nostre Déu ab nós com fonch ab nostres pares. No.ns // lexarà e no.ns³ derrenclirà, per acostar nostres cors a Ell, per anar en totes ses carreres e per a guardar els seus manaments e els seus furs e els seus juys que mana a nostres pares. No.ns lexarà e no.ns derrenclirà, per acostar nostres coratges a Ell, per anar en totes ses carreres e per a guardar tots los seus manaments.⁴ E seran les paraules aquestes ab què.m apiade davant Adonay aplegades a Adonay nostre Déu, de dia e de nit, per a ffer juhí de son seruent e juhí de son poble Ysrael, e cosa de dia en son dia per

1. Els números 75 i 78, amb el signe, repetits al marge esquerre.
2. Els números 46 i 49, amb el signe, repetits al marge esquerre.
3. no.ns dins un requadre; detall singular expressiu, sembla, de l'angoixa existencial dels conversos.
4. La repetició de la frase no sembla que estigués a l'original. De fet, no es troba al Siddur d'Oxford.

fer a saber a tots los pobles
de la terra Que. A. es. D.
enoy ha pus. No s'apar-
tara el libre de la ley / a
questa de la mia bocha
llegiras en ell de dia e de
nit per que guardes per
affer com tot lo que es
escriu en ell / e la nord te
aprofitaras De cert en
les tues carreres e celles
ores te aprofitaras de cert
te manij de forza / e en for-
teixte Not trenques / e
not trencaras / que ab mi
so Yo. A. ton. D. en tot lo
que iras e vendras

Aquest ves xiquet fa
adiz dos veguades

En Sion. A. per sempre
Ton. D. Sion per a gene-
raco e generaco Loau a
A
Cant a David Donats
a. A. ang. e lle de. A.
Solo Donats a. A. gloria
e fortaleza. Donats a. A.
gloria de son nom. Ado-
rau a. A. en la fermosura
de la sua sanctedat
Veu de. A. sobre les ay-
gues El deu de la glo-
ria trona. A. sobre mol-
tes aygues Veu de. A.
ab virtut Veu de. A. ab
fermosura Veu de. A.
trena els cedres E trena

CXXVIII

fer a saber a tots los pobles de la terra que Adonay és Déu e no y ha pus. No s'apartarà el Libre de la Ley aquesta de la tua bocha. Llegiràs en ell de dia e de nit, perquè guardes per a ffer com tot lo que és escrit en ell. E lavors te aprofitaràs de cert en les tues carreres, e celles ores te aprofitaràs. De cert te manij de força¹ e enforteix-te, not trenques e not trencaràs, que ab tu so Yo, Adonay ton Déu, en tot lo que iràs e vendràs.²

*Aquest ves xiquet fa a dir dos veguades.*³ //

Enregnarà Adonay per sempre, ton Déu, Sion, per a generació e generació. Loau a Adonay.⁴

Cant a David.⁵ Donats a Adonay, àngells de Adonay,⁶ donats a Adonay glòria e fortaleza. Donats a Adonay glòria de son Nom. Adorau a Adonay en la fermosura de la sua sanctedat. Veu de Adonay sobre les aygües, el Déu de la glòria trona. Adonay sobre moltes aygües. Veu de Adonay ab virtut. Veu de Adonay ab fermosura. Veu de Adonay trenca els cedres, e trenca

1. *Passatge corromput. Potser cal llegir t'esforça.*

2. *Josué 1, 8-11.*

3. *Aquí i sovint, entre els folis 135 i 147, les rúbriques estan marcades amb un signe marginal, tan llarg com la rúbrica.*

4. *Salm 146, 10.*

5. *És el salm 29 del text masorètic.*

6. *Lectura resultant després de correccions i ratllats.*

·A· els cedres de Liban / e
 feu los córrer vedells / e Si-
 rion com fiylls de unicorns
 La veu de A· talla les
 flames del foch La veu
 de A· ffa dolor haver al
 desert ffa haver dolor
 A· al desert de cades La
 veu de A· fa dolor haver
 als Orzucs e descobre les
 forestes En lo seu pa-
 lau tot diu gloria A· en
 lo dului e asegué
 A· per Rey eternal A·
 a son poble fortaleza darà
 A· beneyrà a son poble
 en pau Alçau portes vres

caps calçau vos portes sem-
 piternes e entrará el R·
 de la gloria qui es aquest
 R· de gloria es A· fort e
 poderós Senyor vencedor de
 batalles Alçau portes
 vostres caps calçau vos
 portes sempiternes / e en-
 trará el R· de la gloria -
 qui es R· de la gloria A·
 Cevaod es el R· de la gloria
 sempre

Loarem el nom de A·
 car fort es el seu nom a
 soles la sua laor sobre terra
 e cels Calça regne a son
 poble laor a tots els sbg

CXXVIII^o

Adonay els cedres de Líban, e féu-los córrer vedells e Sirion com fiylls de unicorns.¹ La veu de Adonay talla les flames del foch. La veu de Adonay ffa dolor haver al desert, ffa haver dolor Adonay al desert de Cades. La veu de Adonay fa dolor haver a les círvies e descobre les forestes, e en lo seu palau tot diu glòria. Adonay en lo dului, e asegué's Adonay per Rey eternal. Adonay a son poble fortaleza darà, Adonay beneyrà a son poble en pau.² Alçau portes vostres // caps, e alçau-vos portes sempiternes, e entrará el Rey de la glòria. Qui és aquest Rey de glòria? És Adonay fort e poderós, Senyor vencedor de batalles. Alçau portes vostres caps e alçau-vos portes sempiternes, e entrará el Rey de la glòria. Qui és Rey de la glòria? Adonay Cevaod és el Rey de la glòria sempre.

Loarem el Nom de Adonay³ car fort és el seu Nom a soles. La sua laor sobre terra e cels, e alça regne a son poble, laor a tots els seus

1. Si la traducció fos literal, hauria de dir: a féu-los córrer com vedell, Líban e Sirion com fiyll de unicorn.
2. Acabat el salm 29, continua amb els versets 7-10 del salm 24.
3. Salm 148, 13-14.

bons fillis de .j. poble
propinque seu Haleluya
A. ell es .D. en los cels.
de sus e sobre la terra de
e no y ha puig

No com .D. en los deus .A.
e no com les tues obres
Torna la tua abitacio
A. e esta en casa de ton
desig car tota boqua
e tota lengua dona laor
e fermosura al teu regne
E en son passar dirà
milers e millanaries
de .j. Torna a nos .A.
ari E tornarem e re
nova nos dies com de
principi

ara següent es regla
de la segona oració de man
de sabbat E primer di
ras del principi de la
oració de peus que es en
cartes 70 fins el sabu
ab tal * and 72 e
apres lo següent

70
72

XX

A mosé manist en lo mont
de Sinay manament del
dissapte remenbrat a guar
dar e en ell nos manist
A. N. D. per sacrificar
el sacrifici affegit segons
se pertany
Sia voluntat davant
D. A. N. D. e .D. de nos

bons, fillis de Ysrael, poble propinque seu. Haleluya. Adonay Ell és Déu en los cels desús e sobre la terra dejús e no y ha puus.¹

No com Tu en los déus, Adonay, e no com les tues obres. Torna la tua abitació, Adonay, e està en casa de ton desig, car tota boqua e tota lengua dóna laor e fermosura al teu regne, e en son passar dirà millers e millanaries de Ysrael. Torna a nós, Adonay. A Tu tornarem e renova nostres dies com de principi. //

Açò següent és regla de la segona oració de matí de sabbat. E primer diràs del principi de la oració de peus, que és en cartes 70, fins el saber, ab tal *, a cartes 72,² e après lo següent.

A Mosé manist en lo mont de Sinay manament del dissapte remenbrat a guardar, e en ell nos manist, Adonay nostre Déu, per sacrificar el sacrifici affegit segons se pertany.

Sia voluntat davant Tu, Adonay nostre Déu e Déu de nostres

1. Deuteronomi 4, 39.

2. Els números 70 i 72, amb el signe, repetits al marge dret.

pares que ns puigs a nra
 terra ens plantes en nros
 termens. E alla farem
 davant T. A. els sacri-
 ficis de nostres deutes con-
 tinuus com son horde / e
 els affegiments del dia
 de la folgança. ### Di-
 sapte aquest farem / e
 sacrificarem davant T. com
 manament de ta voluntat
 com escrivist sobre nos en
 ta ley. Sobre mà de Mo-
 se ton servent. Com es
 dit. E en lo dia del
 sabbat dos moltons de
 edat de any complit / e dos
 delmes de mesura de se

###

mola per present mesclat
 en holi ab son temprament
 alçament de disapte en di-
 sapte sobre l'alçament del
 cotidia he son tempra-
 ment. Que en lo setè en-
 voluntist te en ell / e san-
 tificquist ell cobdicia dels
 dies a ell apellist.

Alegrença ab ton regnat
 guardadors del disapte con-
 vocadors del delit poble
 sanctificador del setè tots
 ells se fartaran / e delita-
 ran de ton bé / que en lo
 setè en voluntist te en ell
 e santificquist lo cobdicia

CXXXI

pares, que ns puigs a nostra terra e ns plantes en nostres térmens, e
 allà farem davant Tu, Adonay, els sacrificis de nostres deutes continus
 com son horde, e els affegiments del dia de la folgança ¹ disapte aquest,
 farem e sacrificarem davant Tu com manament de ta voluntat, com
 escrivist sobre nós en ta Ley, sobre mà de Mosé ton servent, com és
 dit: E en lo dia del sabbat dos moltons de edat de any complit e dos
 delmes de mesura de se- // mola per present mesclat en holi ab son
 temprament, alçament de disapte en disapte sobre l'alçament del cotidia
 he son temprament; ² que en lo setè envoluntist-te en ell e santificquist
 ell, cobdicia dels dies a ell apellist.

Alegrença ab ton regnat guardadors del disapte, convocadors del
 delit, poble sanctificador del setè, tots ells se fartaran e s delitaran en
 ton bé, que en lo setè envoluntist-te en ell e santificquist-lo, cobdiciós

1. El signe, repetit al marge esquerre, no es veu perquè serveix.
2. Nombres 28, 9-10. La frase que segueix és repeticó avançada de la que vindrà tot seguit, que és al seu lloc.

dels dies acell nomenist

126

75

78

81

85

ora diras nostre deu que
es a cart 126 Capres di
ras en volunta que es
en cart 75 e fins a
me amen que es en cart
78 e fina la segona or
de peg de matí de disapte
Capres dnas El victo
rios que es a cart 81 e fins
e no i a pus que es a
cart 85 e fina la oració
de disapte de matí

Vespres de disapte
Ara següent es retgla

oració de dos ores apres
mitj dia de dia de disapte
E primer diras al ven
cedor que es a cart 89
Capres E parla A a
Adonay dient mana e en
e fins a tots los pobles
en cart 31 Capres be
naventurat en cart 46
Capres lo següent

89

29

31

46

0

Vendra de Sion redemptor
als tornants de culpa de
Yaacou dit de A. Yo i a
quest mon fermament ab
ells dix A. mon esperit
que es sobre tu e les mies
paraules que metí en ta
bocha nos tiraran de ta

dels dies a ell nomenist.

Ara diràs Nostre Déu, que és a cartes 126. E après diràs Envolunta, que és en cartes 75, e fins a amén amén, que és en cartes 78, e fina la segona oració de peus de matí de disapte. E après diràs El victoriós, que és a cartes 81, e fins e no'i a pus, que és a cartes 85,¹ e fina la oració de disapte de matí.

Vespres de disapte.

Açò següent és retgla // oració de dos ores après migdia de dia de disapte. E primer diràs Al vencedor, que és a cartes 89, e après E parlà Adonay a Mosé dient mana, en [cartes] 29, e fins a tots los pobles, en cartes 31, e après Benaventurat, en cartes 46,² e après lo següent.

Vendra de Sion redemptor³ als tornants de culpa de Yaacou, dit de Adonay. E Yo aquest mon fermament ab ells, dix Adonay, mon esperit que és sobre tu e les mies paraules que metí en ta bocha nos tiraran de ta

1. Els números 126, 75, 78, 81 i 85, repetits al marge esquerre.
2. Els números 89, 29, 31 i 46 repetits al marge dret. El signe que també hi ha al marge indica on es troba el final, foli 49.
3. Isaïes 59, 20-21.

bocha ne de bocha de ra
 rement e de rement de la
 tua rement dit de A. del
 de ara esto a sempre. En
 sanct sehent en les laors
 de N. Crida lo hmi al
 altre e dien. Cadós -
 Cadós Cadós. A. Cua
 od plena tota la terra de
 la tua honor. Rehebent
 lo hmi a laltre aquest
 de aquest dient. Sanct
 en los cels de ses altures
 casa de sa santedat. Sant
 sobre la terra obra de son
 poder. Sanct per a setgle
 e a setgle de setgle. A. de
 les hosts plena tota la
 terra de claredad de la sua

honor. E porta a mi vent
 e hoy apres de mi veu de
 tempesta gran loant he
 dient beneyta la honor
 de A. del loch de sa posada.
 A. en regnara a setgle e
 a sempre. A. D. de abra
 ham de Ysrah. E de P.
 nostres pares / guarda
 aro. A. per a fermae per
 sanients de cor de ton
 poble. Dispon lurs cors
 a mi. El piadors perdona
 el delict e no dampnifica
 en multiplicar a tornar-se
 de la sua ira e no despertara
 tota la sua furor. Que tu. A.

CXXXIII

bocha ne de bocha de ta cement e de cement de la tua cement, dit de
 Adonay, des de ara estró a sempre. E Tu sanct sehent en les laors
 de Ysrael. E crida lo hun al altre e dien: *Cadós, cadós, cadós* Adonay
 Cevaod, plena tota la terra de la tua honor.¹ Rehebents lo hun al altre
 aquest de aquest dient: Sanct en los cels de ses altures, casa de sa
 santedat, sant sobre la terra, obra de son poder, sanct per a setgle e a
 setgle de setgle. Adonay de les hosts, plena tota la terra de claredad
 de la sua // honor. E portà a mi vent e hoy après de mi veu de tempesta
 gran loant he dient: Beneyta la honor de Adonay del loch de sa posada.²
 Adonay en regnará a setgle e a sempre. Adonay, Déu de Abraham, de
 Ysach e de Yaacou, nostres pares, guarda açò Adonay per a fermae
 pensaments de cor de ton poble. Dispon lurs cors a Tu, el Piadors,
 perdona el delict e no dampnifica en multiplicar a tornar-se de la sua
 ira e no despertará tota la sua furor. Que Tu, Adonay,

1. *Isaïes 6, 3. S'ha mantingut l'aclamació en hebreu, potser, per conservar la sacralitat del text.*
2. *Ezequiel 3, 12.*

est bo e perdonar / gran de
 misericòrdia a tots los teus
 exclamants Ta justedad
 justia del setgle Et ama
 ley veritat daràs veritat
 a Yaacou e bondat a abra
 ham / Que jurist amès
 pares en los dies de antàs
 .B. A. de dia en dia Exal
 ra a nos el .D. de nra
 saluano enra ajuda sen
 pre .A. ceuaod benaue
 nrat es loiu que fia
 en tu .A. saluens EL
 h. respon a nos en lo
 dia de nre cridar .B. N.
 D. quens rebra a sa laor
 noz capara a nos delo
 crants / e a nos dona

La sua sancta ley // Ley de
 veritat capida del setgle
 planta a ella entre nos Ell
 obrirà nre cor en sa temor
 per ffer la sua voluntat
 e per servir a ell ab nre ver
 dader e que no obrem / a
 vanitat / axi sia en vo
 luntat davant .E. A.
 n. d. c. d. de nostres pa
 res que guardem nos furs
 e nos manaments en aquest
 e vixcam e heretem bé
 e benedimo a vida del
 sdevenidor setgle per
 que cantem la tua laor
 A. eno callem .A. N. D.
 per a setgle loarem a tu

CXXXIII^o

est bo e perdonant, gran de misericòrdia a tots los teus exclamants. Ta justedad, justícia de¹ setgle, e la tua Ley veritat. Daràs veritat a Yaacou e bondat a Abraham, que jurist a nostres pares en los dies de anbars. Beneyt Adonay, de dia en dia exalçarà a nós el Déu de nostra salvació e nostra ajuda senpre. Adonay Cevaod, benaventurat és l'om qui s fia en Tu.² Adonay salve'ns, el Rey respon a nós en lo dia de nostre cridar.³ Beneyt nostre Déu que ns crehà a sa honor e apartà a nós dels errants e a nós donà // la sua sancta Ley, Ley de veritat e a vida del setgle. Plantà a ella entre nós. Ell obrirà nostre cor en sa temor per ffer la sua voluntat e per servir a Ell ab cor verdader e que no obrem a vanitat. Axí sia en voluntat davant Tu, Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares, que guardem tos furs e tos manaments en aquest, e vixcam e heretem bé e benedició a vida del sdevenidor setgle, perquè cantem la tua laor, Adonay, e no callem. Adonay nostre Déu, per a setgle loarem a Tu.

1. Escrit del, la 1 fou ratllada.

2. Salm 84, 13.

3. Salm 20, 10.

A. envolunta per la tua
justicia e engrandira ley
e enfortira e ffaran en
tu conxents el teu nom
que no leixes els teus
requeriments. A.

El ves que's segueix
se deu dir dos vegades
Eyo la mia ora presente
atu. A. en ora de voluntat.
A. ab moltitut de
misericordia a mi respon
ab veritat de ta salvacio

70 **Q**ue's segueix es
retgla de la ora de peus
de vespres de disapte
E giras ara 70 edi

Cxxxv
72 #
ras del principi de la
ora de peus fins al sa
ber ab tal * en ra
capres lo següent

Tu est hu e ton nom hu
e qui es com ton poble. Ys
rael gent huna // gentileza
e grandezza e corona
de salvacio folganca e
sanctedad a ton poble
donist Abraham se'n alegrà,
Ysach ne cantarà, Yaacou e
sos fiyls reposaran en ell /
repòs de amor e franqueza
repòs de veritat e fe
el par repòs de pau
callament e confiança

CXXXV

Adonay envolunta per la tua justícia e engrandirà Ley e enfortirà, e ffar s'an en Tu conxents el teu Nom, que no leixes els teus requeriments, Adonay.

El ves que's segueix se deu dir dos vegades.

E yo la mia oració presente a Tu, Adonay, en ora de voluntat. Adonay, ab moltitut de misericòrdia a mi respon ab veritat de ta salvació.¹

*Açò que's segueix és retgla de la oració de peus de vespres de disapte. E giraràs a cartes 70, e diràs // ràs del principi de la oració de peus fins al saber, ab tal *, en cartes 72,² e après lo següent.*

Tu est hu e ton Nom hu, e qui és com ton poble Ysrael, gent huna? Gentileza e grandezza e corona de salvació, folgança e sanctedad a ton poble donist. Abraham se'n alegrà, Ysach ne cantarà, Yaacou e sos fiyls reposaran en Ell repòs de amor e franqueza, repòs de veritat e feultat, repòs de pau, callament e confiança,

1. Salm 69, 14.

2. Els números 70 i 72, amb el signe, repetits al marge.

Repos complit que tu
envoluntant en ell Co
neguen tos fiylls esapi
en que de tu luz repos.
e santificaran ton nom

126

75
78

Ara tens de dir N. D.
que es ara 126 E
aptes diras En vo
lunta ab tal si en
cartes 75 E fins
ame ame que 78
e apres lo següent
vers pero no fa a dir
en dia de festa ne
de luna nova

Ta justedat justedat per
sempre era ley veritat
Era justedat. A. fins

ales altures que faist grans
D. qui es com tu Ta juste
dat. D. omi annys tos
juhys profundes / Som
he bestia salva. A.

~~ara dnas Salu del
dia feie omi 39 feie
lo de de festa ne~~

34

I

aptes Som obligats
que es ena 8 hie es
arabada la oio de
vespres de disapte

85

I

Oro següent es retgla
de la oio en nit que hix
lo disapte E dnas la
oio de la nit cotidiana

Oro de la
nit a dir
hix lo disapte

CXXXVI

repòs complit; que Tu envoluntant en ell coneguen tos fiylls e sàpien que de Tu lur repòs e santificaran ton Nom.

Ara tens de dir Nostre Déu, que és a cartes 126, e après diràs Envolunta, ab tal *, en cartes 75, e *, fins amén amén, en cartes 78,¹ e après lo següent vers, però no fa a dir en dia de festa ne de luna nova.

Ta justedat justedat per sempre, e ta Ley veritat.² E ta justedat, Adonay, fins // a les altures que faïst grans. Déu, qui és com Tu?³ Ta justedat, Déu, com a munts, tos juhís profundes, hom he bèstia salva Adonay.⁴

Aprés [diràs] Som obligats, que és en cartes 85, e és acabada la oració de vespres de disapte.⁵

Açò següent és retgla de la oració en nit que hix lo disapte.⁶ E diràs la oració de la nit cotidiana,

1. Els números 126, 75 i 78, repetits al marge esquerre, però no els signes.
2. Salm 119, 142.
3. Salm 71, 19.
4. Salm 36, 7. Segueix, ratllat, l'inici d'una rúbrica similar a la del foli 119, a l'oració del matí del dissabte.
5. El número 85 repetit al marge dret.
6. Al marge dret, en sentit vertical descendent: Oració de la nit en què hix lo disapte.

94
72

en rā qā qā cōnse-
ras en la dō de peus
a tal * que es a q 72
lexmas allī cōnas
lo següent

Tu apiades al home de
saber e mostres al baró en-
teniment Tu manist per
apartar entre ta santedat
e cotidā e entre lum de
claredad e escuredat cen-
te .v. e les gents e en-
te el dia sete e els sis
dies de la obra E axi com
tu .A. anofalnes apar-
tist dels pobles de les ter-
res e dels linatges de la

terra .axi .A. n. d. rehem
anofalnes dells e de totes
spèces de mals e de totes
spèces de aflegimēt e de
totes les estremitats per
a venir en lo món E apiada
da sobre nos de ton saber
e enteniment .b. e .A.
apiadador del saber

ara diràs Torne'ns.
que es en rā 72 e fins
que sia dita la dō de
peg a fina amē amē
en rā 78 e apres di-
ràs Sia la grācia que
es en rā 114 e fins
la mia salvació en rā 115

72
78

114
115

CXXXVII

en cartes 94, e com seràs en la oració de peus, a tal *, que és a car-
tes 72,¹ lexaràs allī e diràs lo següent.

Tu apiades al home de saber e mostres al baró enteniment. Tu manist per apartar entre ta santedat e cotidā, e entre lum de claredad e escuredat, e entre Ysrael e les gents, e entre el dia sete e els sis dies de la obra. E axí com Tu, Adonay, a nosaltres apartist dels pobles de les terres e dels linatges de la² // terra, axí Adonay nostre Déu rehem a nosaltres d'ells, e de totes spèces de mals, e de totes spèces de aflegiment, e de totes les estremitats per a venir en lo món. E apiadà sobre nós de ton saber e enteniment. Beneyt Tu, Adonay, apiadador del saber.

Ara diràs Torne'ns, que és en cartes 72, e fins que sia dita la oració de peus que fina amē amē, en cartes 78, e apres dirà Sia la grācia, que és en cartes 114, e fins la mia salvació, en cartes 115,³

1. Els números 94 i 72, repetits al marge esquerre.
2. Al marge inferior: terra, reclam per al relligador.
3. Els números 72, 78, 114 i 115, repetits al marge dret.

capies diras lo se
güent

N. D. e. D. de nostres pares
principie sobre nos a qsts
sis dies de obrar els ve
nints anze en ronne per
apan/e devedels de tots
peccats e malina/ E e do
nens acost per aprendre ta
sancta ley/e obres bones
e gracioses de saber/e en
tempuent de tu E fes
a nosaltres hoyr en ells
goig e alegria E no puig
nostre zel sobre cor de ho
me E zel de home no

puig sobre nostre cor E el
consellant sobre nos e so
bre ton poble. P. consell bo
e pensament bo ffortifica'l
beneex lo engrandex lo
aferma'l e referme'l tal
consell Com es dit dona
ra a tu com lo teu cor
e tot ton consell complira
E tot lo consellant sobre
nos e sobre ton poble
P. q' consell que nos bo
e pensament que nos bo
deperdras aquells e tall
lells lance'ls amutle'ls
e anulla lur consell Com

e après diràs lo següent.

CXXXVIII

Nostre Déu e Déu de nostres pares, principie sobre nós aquests sis dies de obrar, els venints a nostre encontre per a pau, e devede'ls de tots peccats e malícia. E¹ done'ns acost per aprendre ta sancta Ley e obres bones e gracioses de saber e enteniment de Tu, e fes a nosaltres hoyr en ells goig e alegria, e no puig nostre zel sobre cor de home e zel de home no // puig sobre nostre cor. E el consellant sobre nós e sobre ton poble Ysrael consell bo e pensament bo ffortifica'l, beneex-lo, engrandex-lo, aferma'l e referme'l tal consell, com és dit: Donarà a tu com lo teu cor e tot ton consell complirà.² E tot lo consellant sobre nós e sobre ton poble Ysrael consell que no és bo e pensament que no és bo, deperdràs aquells e talle'ls,³ lance'ls, anutle'ls e anulla lur consell, com

1. Escrit E e.
2. Salm 20, 5.
3. Escrit estall-lells.

es dit A. anutla consell de
gents e desbarata pensa
ment de pobles EL consell
de A. es ferm cab nosal
tres en be lo refermarà
Ell es N. D. E afermora
anos lo que es escrit quat
se afermosiguaram sobre
los munts los peus del
prestador ffahent hojr
pau el prestant be ffaent
hojr salvacio dient a
Sion Enregna en tu
R. beneyt el baro que
confia en A. Estia A.
sa confianca. A. a son
poble fortaleza darà. A.
beneyra a son poble en

pau amen

X ara diràs Som obligats
que es en cartes 85⁴ e es a
cabada la orio de la nit
hexint lo disapte

85

242

aro següent es retgla
del començ de nit de
luna noua que es dit
nit de cap de mes. E
primer diràs. B. A.
que es en cartes 242 e fins
a son poble pasará
pero no ffa a dir sino
quant se veu la luna
apres diràs la orio de la
cotidiana nit a cartes 94
e com seràs a la orio de

242

243

94

CXXXVIII^o

és dit: Adonay anutla consell de gentes e desbarata pensament de pobles.¹ El consell de Adonay és ferm e ab nosaltres en bé lo refermarà. Ell és nostre Déu e afermarà a nós lo que és escrit: Quant se afermosiguaran sobre los munts los peus del prestador ffahent hojr pau, el prestant bé, ffaent hojr salvació, dient a Sion: Enregna en tu Rey.² Beneyt el baró que confia en Adonay, e serà Adonay sa confiança. Adonay a son poble fortaleza darà, Adonay beneyrà a son poble en // pau³ amén.

Ara diràs Som obligats, que és en cartes 85,⁴ e és acabada la oració de la nit hexint lo disapte.

Açò següent és retgla del començ de nit de luna nova, que és dit nit de cap de mes. E primer diràs Beneyt Adonay, que és en cartes 242,⁵ e fins a ton poble pasará, [a] cartes 243, però no ffa a dir sino quant se veu la luna. Aprés diràs la oració de la cotidiana nit, a cartes 94, e com seràs a la oració de

1. Salm 33, 10.
2. Isaïes 52, 7.
3. Salm 29, 11.
4. El número 85 repetit al marge dret.
5. El número 242 repetit als dos marges.